

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Stodderprinsessen (A.W. Sandberg, DK, 1920)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1741/a (pdf: p. 2–56)

Ns 1741/c (pdf: p. 57–113)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

1741/a

Aw 13th Darius.

Poddeiprussens

A. C. Sandberg
for

Den 13. Domino.

Hovedpersonerne?

Komtesse Evelyn.....Clara Wieth

Finansagenten — — — — *Tolues?*

Richard Brown, Administrator.

1. A k t.

1. Billede. Evelyns Paaklædningsvarelse.

Hærbillede. Evelyn staar foran et Spejl iført Rokokokostume ifærd med at pudre sig. Kammerpigen kommer ved Ubehandighed til at vælte et *Portrætmalerie* ~~Kabinettsbillede~~ i Ramme, hvilket bringer Kontessen i Harnisk:

Titel: Slaa alt andet paa Slottet i Stykker, end dette ene Billede. Hun tørrer meget omhyggeligt Billedet af, og man ser i hendes Ansigt med hvilken Ømhed hun omfatter det.

2. Billede: Administratorens Varelse.

Brown, en gammel forknyt Mand med angste Øjne, ser atter paa et Telegram. Det vises?

Sender Agent i Anledning af Status og Deres Meddelelse. Han ankommer i Morgen Kl. 11,

Han, som er i Kjole og Hvidt, ifører sig Domino. Hele hans Spil er præget af Uro og Angstelse. Han lukker Telegrammet ned og gaar, en

Polakpffer kommer ind — Han skal hente Nibydens Ugelon — Administratoren opdager at den

Penge er. - Han forklarer Polakføreren noget - lover ham
Penge næste Morgen. Bygge ind!

2.

3. Billede. Evelyns Paaklædningsværelse.

Hun er ved at gaa, da Kammerpigen melder Administratoren. Evelyn nikker ærgerligt og modtager ham høst unaadigt. Han meddeler hende, at der er ankommet Telegram fra Finansmanden og hun svarer
Titel? Gudskelov at jeg i Morgen er myndig, saa bliver jeg dog fri
for at høre paa Deres eveindelige Pengesludder.

Spørger om
hvor han

de Penge der var
lagt til Side til
Arbejderne - Hun

4. Billede. Udenfor Arbejderboliger.

Polakføreren i Samtale med en Klynge ophidsede Mand. Han siger
Titel? I maa vente til i Morgen med Eders Penge
Almindelig Misfornøjelse. En usympatisk ung Arbejder peger op mod Slot
tet og siger

svare ja,
det var opdrændigt
paa Grund af Karne-

Titel: Men De har Raad til at holde Karneval.

5. Billede.

Titel: Nogle Timer efter var Festen paa sit højeste.

Sal. Kort Balbillede. Komtesse Evelyn i Forgrunden. Hun kurtiseres stærkt.

6. Billede. Nærbillede af hende.

Hun koketterer overmodigt med en Domino.

7. Billede. Vestibule.

En Tjener kommer og meddeler Hushovmesteren

Titel: Der er i Aften en Gæst for mange. Jeg har talt tretten Dominoer.

Meddelelsen gør et alvorligt Indtryk paa Hushovmesteren. Efter at have vekslet et Par Ord med Tjeneren, gaar han .

8. Billede.

Som 6. Billede. Hushovmesteren kommer og meddeler Komtesse, at det er en Domino for mange. Hun studser et Øjeblik, men siger saa smilende:

Titel: Sørg blot for at ingen slipper ud.

Hushovmesteren er meget betænkelig ved det, men gaar.

9. Billede. Balsalen.

Der danses en Menuet. I Forgrunden to ældre Herrer, en tredje Domino kommer og anbringer sig tæt bag dem. Evelyn danser ind i Kvadrillen. De to ældre Dominoer stikker Hovederne sammen. Den ene af dem siger

Titel? Ja, hun danser ^{sikkert nok} det hele bort i Løbet af et halvt Aar.

10. Billede.

Nærbillede af Evelyn, som danser yndefuldt og smilende.

11. Billede. Spisesal i en af Arbejderlængerne.

Et lavt uhyggeligt Lokale, sparsomt oplyst. Den usympatiske Arbejder i Midten af en Gruppe Mennesker. Han foreslaar paa en ophidsende Maade at Arbejderne skal tage sig selv til Rette. Formanden, som vil berolige Gemytterne overdøves.

12. Billede. Et Hjørne af en Salon.

Evelyn kommer varm efter Dansen. Hun vifter sig. Den gamle Administrator kommer ind sammenbøjet og urolig. Hun siger

Titel? Herregud, der er ingen Grund til at være bange. Den Pengeplebejer skal jeg vikle om mine Fingre i Løbet af en halv Time.

Administratoren ser stærkt tvivlraadig paa hende. De følges ud af Billedet. En Domino, som har været delvis Skyld skjult kommer frem og ser efter dem.

13. Billede.

Nærbillede af Dominoen. Han nikker grundende. Man ser under Masken at han smiler svagt.

14. Billede. Balsalen.

Evelyn danser ud med den gamle Domino, som i 9. Billede sagde den ned-sættende Replik.

15. Billede. Spisesalen i Arbejderlængen.

Den usympatiske Arbejder forlader Salen sammen med 5 - 6 andre. For-mandens Forsøg paa at holde dem tilbage, er forgæves.

16. Billede. Balsalen.

Et Glimt af Selskabet.

17. Billede. Udenfor Indgangsdøren til Slottet.

Arbejderne kommer og trængersig ind.

18. Billede. Vestibulen.

Arbejderne ind. Hushovmesteren og Tjeneren forsøger at holde dem til-bage. Ordføreren ønsker at tale med Kontessen og siger det paa en saa-dan Maade at Hushovmesteren for at undgaa Skandale finder det rettest at sende Bud efter hende.

19. Billede. Hushovmesteren

Hushovmesteren kommer ind i Salen og afbryder hende i Dansen, med en hviskende Meddelelse om, hvad der er paa Færde. Hun bliver ær-gerlig og gaar.

20 Billede. En lille Salon.

Arbejderne ~~væres~~ ind.

21. Billede. Elegant Korridor.

Evelyn og Hushovmesteren kommer. Den mystiske Domino, som staar i en Døraabning og hører paa at Par af Døres Repliker gaar efter dem.

22. Billede. Salon som 20. Billede.

Hun kommer stolt som en Dronning og paahører hvad den ordførende siger ~~uden at tage Masken af~~. Han optræder halvt truende og siger
Titel: Vi gaar ikke, før vi har faaet Pengene, som vi har tilgode.

Hun afviser dem haanligt og efter en kort Scene, under hviklen hun trænges tilbage uden at de rædselsslagne Tjenere gør Forsøg paa at komme hende til Hjælp lover hun dem Penge og gaar.

23. Billede. Hjørnet af Salen.

Den gamle Domino, som hun sidst dansede med underholder en ung Dame da Evelyn kommer og trækker ham til Side.

Titel: Onkel, der er nogle væmmelige Arbejdere dernede. De skulde haft Penge i Dag, men jeg har ~~ha~~ jo haft saa store Omkostninger til Toiletter og ved Arrangement. Kunde Du ikke lige hjælpe mig.

Han undslaar ~~det~~ sig og hun bliver ~~øjeblikkelig~~ ~~krænket~~ ~~og gaar.~~

24. Billede. Salonen.

Arbejderne staar afventende, da Dominoen kommer ind. (Den mystiske) Han henvender sig til den ordførende, nikker forstaaende, tager sin Tegnebog op og giver dem nogle Sedler. Arbejderne gaar efter at have talt dem. Den usympatiske vender sig og siger haanligt grinende Titel. Ja, saa hils ~~Dem~~ Stodderprinsessen fra os.

Dominoen er i to Spring henne hos ham, griber fat i ham. Arbejderen forsøger at slaa, men Dominoen afværger Slaget og kaster ham ud. Lige da det er sket kommer Kontessen ind. Hun bliver forbavset over at Arbejderne er gaaet og ser paa ham. Han siger med et Buk

Titel: De gik.

Hun gaar hen til ham overasket over at høre en Stemme, hun ikke kender spørger hvem han er. Han ryster paa Hovedet. Hun føler sig et Øjeblik krænket, griber saa fat i Dominoens ene Arme og river en ~~lille~~ Flange.

Titel: Naar Masken falder skal jeg nok finde Dem. Det kunde more mig at vide, hvem der kommer paa egen Invitation.

Hun gaar.

25. Billede. Korridoren.

Hun møder Hushovmesteren og minder ham om, at han passer paa, at ingen slipper ud.

26. Billede. Vestibulen.

Dominoen med Flængen i Armet gaar imod Udgangen. En Tjener stiller sig som tilfældigt foran ham. Dominoen gaar tilbage.

27. Billede. Salen.

Forberedelser til Maskens Fald finder Sted. Man ser paa Uhrene.

28. Billede. Korridor.

Dominoen med Flængen i Armet kommer gaaende mod en Dør. Ligesom i Vestibulen glider en Tjener frem. Han gaar igen.

29. Billede. Vinduesnische.

Dominoen kommer, aabner Vinduet, ser sig om.

30. Billede. Balsalen.

Masken falder.

31. Billede. Vinduesnichen.

Han springer ud.

32. Billede. Slotsparken.

Man ser Springet nedefra. Han forsvinder i Buskadset.

33. Billede. Salen.

Hun lader alle Dominoer stille sig op i en Række under almindelig Latter. Hun beder Den alle strække højre Arm frem og undersøger omhyggeligt Dominoarmerne. Synligt skuffet opgiver hun Svret.

34. Billede. Parken.

Dominoen kommer gaaende standser og ser op mod Slottet.

Titel: Stodderprinsessen kunde vist egentlig godt blive til et Menneske.

Han nikker grundende og gaar.

35. Billede.

Nærbillede af Evelyn. Hun staar ~~i-et-~~ med Masken i Haanden. Hendes Smil afløses for et Øjeblik af et alvorligt tænksomt Udtryk. Hun ~~kast-~~
~~ter med Hovedet~~ og gaar.

2. Akt.

36. Billede. Et Krovarelse.

Finansagenten ifører sig sit Overtøj. Han ser paa Uret og gaar.

37. Billede. Evelyns Sovevarelse.

Kammerpigen kommer, vækker hende og siger

Titel: Administratoren venter.

Kontessen lægger sig ærgerligt over paa den anden Side.

38. Billede. Salonen.

Administratoren gaar nervøst frem og tilbage. Ser paa sit Uhr. Pigen kommer og fortæller ham, at Kontessen ikke ønsker at blive forstyrret. Administratoren staar et Øjeblik tvivlraadig, gaar saa samme Vej som Pigen kom.

39. Billede. Udenfor Kroen.

Finansagenten kommer, veksler et Par Replikker med sin Chauffør, som er ved at vaske Vognen og gaar.

40. Billede Evelyns Sovevarelse.

Administratoren kommer. Han siger

Titel: Vær nu endelig præcis - og elskværdig. Han maa være her om en halv Time. Husk at De afgør i Dag Deres egen Skæbne og mange andres. Hun ler haanligt, siger til ham at han skal gaa, hvorpaa hun hvormeget det piner hende, staar op. Hun gaar i sin Natkjole hen foran Spejlet.

41. Billede. Udenfor en af Løngerne paa Avlsgaarden.

En Arbejder er i Færd med at reparere en gammel daarlig Plov. Finansagenten kommer forbi. Han ser kritisk paa den, siger noget lignende som: Naa, ser alt jeres Værktøj saadan ud. Arbejderen nikker. Agenten gaar videre.

*Og meddeler at det desværre var Lous Chef
umuligt at komme, derfor maa han lade
Affaire*

42. Billede. Salon.

Administratoren er meget nervøs. En Tjener kommer ind og melder Agenten. ^{der} Han føres ind. Paa et lille Büro ligger nogle Bøger, som Agenten straks efter Præsentationen fordyber sig i. Administratoren forklarer ham Stillingen, og Agentens stadige Svar bestaar af korte Nik. Man ser paa hans Ansigt at han bliver alvorligere og alvorligere. Administratoren siger til Slut

Titel: Hun er saa egenraadig, men hendes Hjerter er af Guld.

Han smiler skeptisk og siger

Titel: Af Guld, Naa -- ja saa maa jeg jo gøre Udlæg i det.

I de Øjeblikke da Administratoren vender Ryggen til ham, maaler Agenten ham med meget kritiske Miner.

43. Billede. Evelyns Paaklædningsværelse.

Hun hæderskalder Kammerpigen, som er ved at hjælpe hende med hendes Frisure. Kammerpigen har Taarer i Øjnene, men det paavirker ikke Evelyn, som er meget heftig. Evelyn er i denne Scene helt usympatisk.

44. Billede. Salonen.

Agenten er fordybet i Bøgerne, se og er øjensynlig optaget af at tælle Summer sammen, da Evelyn kommer ind med et fornemt Rekvisit-smil. Han opdager ikke at hun kommer og Smilet paa hendes Ansigt visner hurtigt. Da han, efter at hun har hostet drejer Hovedet og ser hende, rejser han sig langsomt. Administratoren præsenterer ham og ser angst og bønligt paa hende. Hun tager ikke Agentens fremstrakte Haand.

Han sætter sig og beder hende med en Bevægelse om ligeledes at sætte sig. Hun bliver forbitret staaende. Han lader som intet og siger til hende, at Regnskaberne ser frygtelige ud. Vil demonstrere det ved at vise hende enkelte Sider i Bogen. Hun lægger Bogen sammen og siger

Titel: Blot De vil behage og sige mig, hvormeget jeg skylder Deres Chef, Hr. Kontorist eller hvad De er, saa skal jeg skaffe Dem Pengene i Løbet af 24 Timer.

45. Billede.

Nærbillede af Administratoren, som bliver fortvivlet over at høre hvad hun lover, og siger til hende, at det er ganske umuligt. Hun beder ham rasende tie, og siger

Titel: Jeg skal herefterdags selv administrere.

Der er Trods i hendes Ansigt og hun virker ufrivillig komisk med en ganske indtagende idet hun slaar sin Haand ned i Bøgerne, der ligger paa ~~Bureauet~~^{sædel}. Agenten smiler og bukker let, idet han peger paa Bureauet og siger: Naa, vil De administrere Godset ved det Bord. Administratoren forsøger igen at skaffe Sagen en fredelig Udgang, men hun bringer ham øjeblikkelig til Tavshed.

46. Billede.

Nærbillede af Agenten. Han ser paa Uret, nikker og siger

Titel: I Morgen Klokken Halvtolv altsaa.

Han tager Afsked og gaar.

47. Billede. Vestibulen.

Han bliver hjulpet i sit Overtøj af en Tjener, mønstrer kritisk Omgivelserne, bemærker at Tapetet er løst, ser paa Tjeneren. Gaar.

48. Billede. Salonen.

Scene mellem Evelyn og Administratoren. Han fæseslaar hende, at han skal gaa efter Agenten, men det forhindrer hun ham i. Hun stamper i Gulvet.

Titel: De skal ingenting bryde Dem om, gør blot, hvad jeg siger, Sørg for, at en Vogn er i Stand, hurtigst mulig.

Han gaar hovedrystende. Hun faar pludselig en Ide, gaar ud af Værelset.

49. Billedet. Hjørne af en Salon med Telefon.

Hun kommer. Ringer op.

50. Billede.

Nærbillede af den gamle Domino, hendes Onkel, fra Karnevalet. Han sidder ved Arbejdsbordet og er i Samtale med sin Hustru, da Telefonen ringer. Han tager den. Et Par Repliker.

Titel: Nej, det var da morsomt, ja, vi glæder os til at se Dig.

Han siger Farvel og ringer af. Smilet forsvinder fra hans Ansigt idet han vender sig til sin Hustru med en haanlig Grimace siger Naa, den er ikke til at tage Fejl af.

51. Billede. Kroværelset.

Agenten sidder ved Bordet og skriver. Han giver Chaufføren ~~et Telegram~~ *en Ordre.*

Titel: ~~Bliver her forelsbig. Hæder.~~

52. Billede. Slotspladsen.

En gammel noget medtaget Karet kører frem.

53. Billede. Kroværelset.

Han ifører sig Bildragt.

54. Billede. Slotspladsen.

Kareten venter, Hun kommer ud. Kører.

55. Billede. Kroværelset.

Han gaar hen til Vinduet. Kareten kører forbi ude paa Landevejen.

Han smiler, men der er Ømhed i Smilet. Han staar et Øjeblik, gaar saa ud.

56. Billede. Udenfor Kroen.

Han kommer. Karossen ses fjerne sig hende paa Landevejen. Han sætter Bilen i Gang og kører efter.

57. Landevej.

Bilen passerer Kareten og indhyller den i en Støvsky. Han hilser.

58. Billede.

Nærbillede af Evelyn i Kareten. Hun børster rasende Støvet af sig. Ser harmdirrende efter Bilen.

59. Billede.

Nærbillede af Agenten ved Rattet. Han sætter Farten op. Der er sammenbidt Energi i hans Ansigt

60. Billede.

Titel: Men Besøget hos Onkel Hans bragte ikke det ventede Resultat.

Salon hos Onkelen. Evelyn kommer ind og modtages af sin Onkel og Tante med en meget næsten overdreven Hjertelighed. Efter et Par intetsigende Repliker gaar hun løs paa sagen og forklarer dem Stillingen.

De lytter begge med tilsyneladende Oprigtighed og veksler hurtige Øjekast indbyrdes. Man ser paa deres Spil, at det er aldeles udelukket at de vil hjælpe hende. Til Slut rejser Onkelen sig op og siger til Evelyn, som har talt med forceret Livlighed

Titel: Du taler om-om-Færd, som om det hele var en Bagatel. Bliver Du dog aldrig klogere.

Hun rejser sig harmfuldt og svarer ham: "Jeg er kommen her for at bede Dig gøre mig en Tjeneste, ikke for at blive skældt ud. Han viser sit sande Ansigt, idet han koldblodigt fortæller hende, at han overhovedet ikke vil laane hende saa meget som to Kroner, og at hun kun har den Udvej, at lade Godset gaa til Auktion. Hun bliver rasende og Santalen udarter til rent Skænderi, efter hvilket Evelyn gaar.
(Billedet toner bort)

61. Billede. Udenfor Kroen,

Næste Dag Klokken Halvtolv. Agenten kommer kørende i sin Bil. Paa Bagsædet ligger et kæmpemæssigt amerikansk Skrivebord. Han standser, Chaufføren kommer ud. Agenten retter et Spørgsmaal til ham, som Chaufføren besvarer benægtende. Agenten ser paa sit Uhr, beder Chaufføren sætte sig op i Vognen, hvorefter de kører.

62. Billede. Salonen.

Scene mellem Administratoren og Evelyn. Han gør med Taarer i Øjnene, det sidste Forsøg paa at bringe hende til Fornuft, men det er forgæves. Hun er bleg og man ser paa hendes Ansigt, at hun har haft en søvnløs Nat, men hendes Latter er kold og haard. Administratoren vover i sin Fortvivlelse at tale myndigt til hende, men dette har kun det Resultat, at hun peger mod Døren og siger

Titel: Gaa, gamle Fæ, jeg ønsker ikke at se Dem mere.

Han stirrer maalløs paa hende, Taarer bryder frem i hans Øjne, Han slæber sig hen til Døren og vender sig som en Hund. Hun gentager Ordren. Han gaar.

63. Billede. Udenfor Slottet.

Bilen kører op. Agenten tilkalder tre Arbejdere, som sammen med Chaufføren bærer Skrivebordet ind. Agenten gaar selv bagefter.

64. Billede. Vestibulen.

Agenten møder Administratoren, som halvgrædende fortæller ham, hvad der er sket. Agenten slaar ham paa Skulderen og trøster ham. Man ser i Administratorens Øjne, at han er meget forbauset over denne pludselige Vending i Agentens Vesen. Han har før været kold og tilsyneladende hjerteløs.

65. Billede. Salonen.

Hun gaar nervøst frem og tilbage. Lytter, sætter sig ved Büroet. Døren gaar op. Hun ser imod den med et Udtryk af Foragt, men Udtrykket forsvinder og giver Plads for Forbauselse, da i Stedet for Agenten, som hun venter, Mændene med Skrivebordet kommer ind. Hun rejser sig og spørger i Raseri, hvad Meningen er. Det ved Arbejderne ikke noget om. Saa kommer Agenten. Han hilser svagt smilende paa hende, og hun spørger

Titel: Skal det Monstrum staa her?

Han ryster paa Hovedet og peger over mod Væggen.

Titel: Nej, der.

Han giver Arbejderne Besked at de kan gaa, Chaufføren bliver.

66. Billede.

Nærbillede af hende.

Titel: De kan erklære mig Fallit, gør det - gør det - men gaa.

67. Billede, Salonen.

Han ser tavst iagttagende paa hende, vender sig mod Chaufføren og siger:

Titel: De kan køre Vognen hjem, jeg bliver her.

Chaufføren gaar. Hun staar et Sekund dirrende af Raseri ledende efter Udtryk, kan ikke finde Ord. Gaar hen imod ham, stirrer ham i Øjnene

slaar ham i Ansigtet. Han modtager Slaget uden en Bevægelse kun vokser et mørkt næsten sorgfuldt Udtryk frem i hans Øjne. Hun staar et Øjeblik næsten lammet forstaar ham ikke, forstaar ikke sig selv. Saa styrter hun ud. Han ser efter hende, gaar langsomt over til Buroet, lader sin Haand glide kærtegnende hen over det.

68. Billede. *Povarelsch.*

Nærbilled af hende. Hun ligger paa en Divan i Graad. Rejser sig, gaar hen til Toiletstøbet, tager Billedet. Kysser det hulkende.

Titel: Aah, Moder. Moder.

69. Billede. *Salonen.*

Nærbillede af ham ved Skrivebordet. Han lægger Bøgerne paa Skrivebordet, sætter sig og lukker Klappen op med en bestemt bred Bevægelse. Man skal forstaa paa denne Bevægelse, at den udtrykker et fast Forsæt om, at nu skal der arbejdes.

3. Akt.

70. Billede. Ved en Hestegang.

Titel. Kort Tid efter. Godset har fundet en Herre.

Han driver paa med Arbejdet. Arbejderen mukker og man ser i en kort Scene hvorledes han er ved at kæmpe Godset ud af den gamle Slendrian. Arbejderen skuler, da han gaar fra dem. Man er klar over, at han ^{er} ikke elsket.

71. Billede. Evelyns Paaklædningsbevægelse.

Hun er iført Ridedragt og kaster et sidste mønstrende Blik paa sit Spejlbillede. Der er kommet en vis forstenet Ro over hende. Hun gaar.

72. Billede. Salonen.

Agenten kommer ind, smidder Frakken og sætter sig til at arbejde.

73. Billede.

Nærbillede af Brev.

Titel. Kære Frank.

Det gaar fremdeles storartet. Jeg er ved at faa System i det. Kontessen er pragtfuld. Hvis hun havde faaet en fornuftig Opdragelse, saa tror jeg

74. Billede. Salonen.

Kontessen kommer ind. Han dækker Brevet, rejser sig og mønstrer hende. Hun ser iekoldt paa ham. Han siger

Titel: Ja, De er meget fiks i Ridedragt, men tank, - jeg tror, at Arbejdstøj ogsaa vilde klæde Dem.

75. Billede.

Nærbillede af hende.

Titel: Jeg maa finde mig i Deres Frakheder, naar vi er ene, men frentidig vil jeg bede Dem overfor mine Folk, at lade som om det var mig, der bestemte.

76. Billede. Salonen.

Han bukker, ringer. En Tjener kommer ind. Han siger

Titel: Hent Kontessens Kammerpige.

Tjeneren gaar.

77. Billede,

Nærbillede af hende, Hun stirrer forbauset paa ham.

78. Billede.

Nærbillede af Evelyn og Agenten. Han siger

Titel: Der er ikke Raad til Kammerpige, var saa elskværdig at afskedige hende straks.

Hun bider sin Forbitrelse i sig. Kammerpigen kommer i det samme. Agenten og Evelyn veksler et koldt bestemt Blik. Hun vender sig mod Kammerpigen og siger hende op, tvunget af hans Øjne. Det koster hende en Kamp med sig selv. Taarer er ved at bryde frem af Vrede, hun føler at hun ikke kan beherske sig og styrter ud. Kammerpigen er meget ulykkelig. Han gaar hen og trøster hende, giver hende en Pengeseddel og siger *og siger noget til hende.*
 Titel: ~~De skal ikke være saa ked af det, det er kun en Ferie paa en Maanedatid.~~

Hun ser forbauset paa ham og det lysner op i hendes Ansigt.

79. Billede. I Stalden.

Et Par Folk lægger Ridetøj paa en Hest. Den ene siger

Titel: Spænd endelig Gjorden godt, saa at Stodderprinsessen ikke skvatter af.

De morer sig begge uhyre over Vittigheden, og dør med at holde sig alvorlige, da hun i samme Øjeblik kommer ind. Hun trækker Hesten ud.

80. Billede. Udenfor Stalden.

Hun kommer med Hesten. Idet hun ^{skal} hjælpes op paa den kommer Agenten, og siger

Titel: Jeg glemte før, at sige Dem, at Hesten efter Deres eget Ønske er solgt og bliver hentet i Morgen.

Arbejderne gaar, fordi han ser paa dem, og de er alene overfor hinanden. De ser i hinandens Øjne tavse. Han gaar.

81. Billede.

Nærbillede af hende og Hesten. Hun trykker sit Hoved ind mod dens Hoved. Taarerne løber ned af hendes Kinder. Man forstaar at hun elsker Dyret højt. Hun ^{læger} bider sig sammen, vinker ad en Arbejder, som hjælper hende op og hun rider bort. Han slaar et Knald med Pisken,

Det giver et Sæt i Hesten. Man ser i Arbejderens Ansigt at han bliver angst.

82. Billede. Salonen.

Han sidder ved Arbejdabordet fortsættende Brevet.

83. Billede.

Nærbillede af Brevet:

Titel: nu maa jeg overtage Hvervet som Opdrager, og det gør ondt undertiden.

84. Billede. Salonen.

Han holder op med at skrive, synker hen i Tanker, smiler lyst.

85. Billede. Landevej.

Hesten, der er meget urolig tager Magten fra hende.

86. Billede. Ved en Omdrejning af Landevejen.

Et Hus paa den ene Side i Svinget, og en dyb Skrænt paa den anden. Nogle Smaabørn leger. Ved at Apparatet panorerer kommer Evelyn paa den løbske Hest ind i Billedet. Børnene opdager det for sent, en enkelt lykkes det ikke at komme bort. Hesten sparker til det, og det styrter ned over Skrænten. Folk styrter skrigende til.

87. Billede. Ved Skræntens Fod.

Det heardt saarede Barn ligger bevidstløs. En Arbejder kommer nedover bøjer sig med alle Udtryk paa Angst over det. Han gør Tegn til nogle, som staar ved Skræntens Top.

88. Billede. Landevej.

Det lykkes Evelyn at faa Herredømmet over Hesten. Hun standser den, ser sig angst tilbage og rider ned ad en Sidevej.

89. Billede. Ved Skræntens Fod.

Arbejdere og Arbejderkvinder har samlet sig i en Klynge omkring det saarede Barn. Der vokser et stigende Raseri op i dem, og den usympa-

tiske Arbejder griber Lejligheden til yderligere at ophidse Stemningen imod Kontessen. En af dem peger ud og alle ser i den angivne Retning. Kontessen kommer ridende ind i Billedet og spørger angst til Barnet. Den usympatiske Arbejder borer sig frem og griber fat i Tømmen. Hun vil forsøge at slide sig løs, men omringes. Hun slaar den Arbejder der holdt Tømmen, med Ridepisken i Ansigtet, Han slipper. Hun spørger Dyret og det lykkes hende at slippe løs. Arbejderen, der fik Slaget, kaster en Sten efter hende og Eksemplet følges af de andre.

90. Billede. Landevej, Sti, der fører opad.

Hun driver Hesten opover, Sten og Snavs regner om hende.

91. Billede. Ved et Tarskeværk.

Arbejderne har taget sig en Pause. Agenten kommer til, Han skælder dem ud. De gaar trevne i Gang.

92. Billede. Landevej.

Hun kommer ridende, holder Hesten an. Der er vild Trods i hendes Ansigt. Det dirrer ved hendes Læber, da hun med smerteligt fordrejede Træk siger

Titel: Haanet. Haanet og spottet - - Nej.

Man ser en Beslutning modnes i hende. Hun gler Hesten Sporen og rider bort.

93. Billede. Ved Tarskeværket.

Agenten siger et Par meget bestemte Ting til Arbejderen, idet han gaar

94. Billede.

Nærbillede af Agenten. Et Udtryk af Træthed hviler over ham, i det Øjeblik, da han er ene. Han siger ud for sig

Titel: Gud ved hvorfor jeg egentlig gider ~~klare hendes sørgelige Butilk~~ her.

Han gaar.

95. Billede. Ved Stalden.

Hun kommer ridende, bliver hjulpet af. Hesten bliver trukket ind i Stalden. Hun staar et Øjeblik aandeløs af Riddet og det hun har gennemgaaet. Agenten kommer ind i Billedet, han hilser ironisk smilende opdager ved at se paa hendes Baaklædning og hendes Ansigt at noget er hædt, og siger

Titel: De ser ud som om De har været løbsk, Komtesse, men det er vel ikke noget nyt for Dem.

Hun gaar tæt hen til ham, ser ham stift i Øjnene.

96. Billede.

Nærbillede af hende. Hun siger

Titel: Telegrafer til Deres Chef, at nu erklærer jeg mig Fallit, Hr. Agent.

Hun gaar.

97. Billede. Udenfor Stalden.

Han staar seende efter hende. Et Udtryk af Sørgmodighed glider over hans Ansigt. Han nikker grundende.

98. Billede. Udenfor Arbejderboligerne.

Enkelte Koner i Snak. Komtesse kommer, spørger efter Formanden, Kvinderne skuler og peger ind ad en Dør. Komtesse gaar ind.

99. Billede. Hos Arbejderformanden.

Han sidder beskæftiget med Lønningslister, da hun kommer. Han rejser sig. Hun siger

Titel: Vil De meddele Arbejderne, at De er sagte op og skal være borte fra Godset inden Klokken 12 i Morgen.

Formanden ser bestyrtet paa hende, spørger om en Forklaring, Hun giver ingen. Gaar.

100 Billede. En Gyde mellem Langerne.

Hun kommer igennem. Da hun er fremme i Forgrunden standser hun. Forbi Gydens bagerste Ende kommer en Flok Mennesker med det saarede Barn. Da de faar Øje paa hende standser de og raaber Skældsord. Hun gaar hurtigt.

101. Billede. Salonen.

Et Par Timer senere, Han sidder ved Skrivebordet og rejser sig op idet han giver Kontessen et Stykke Papir. Hun er stenhaard og ser ham i Øjnene uden en Bevægelse. Han siger
Titel. Her er Konkursbegæringen. Vær saa venlig, at skrive under.

102. Billede. ~~Salonen~~.

Nærbillede af hende. Hun ser paa Konkursbegæringen, tager et Penneskraft aander dybt og skriver under med energiske Træk.

103. Billede. Fattig Stue.

Barnet er blevet bragt til Sengs. En Læge undersøger det. Forældrene følger angste og spændte hans Ansigtstudtryk. Han ryster paa Hovedet.

104. Udenfor Arbejderboligerne.

Lægens Vogn holder. En Del Mennesker er forsamlede. Der er megen Uro. Lægen kommer ud fra Boligen. De stimuler sammen omkring ham. De spørger angst til Barnets Befindende og Raseriet stiger, da de erfarer hans betænkkelige Svar. Han kører. Der opstaar en ivrig Diskussion Arbejderformanden kommer til, meddeler dem, at de er sagt op. Den usympatiske Arbejder springer op paa en Sten og peger mod et bestemt Hus. Han siger et Par Ord, som bliver modtaget med Begejstring og alle følger ham mod Huset.

105. Billede. Salonen.

De to ved Skrivebordet som før. Han siger til hende.

Titel: Og for at faa en Ende paa det, mener jeg, Auktionen ansættes

i næste Uge.

Hun nikker.

106. Billede. Udenfor Spisesalen i Arbejderlængen.

Folk stimler sammen fra alle Sider.

107. Billede, Ved Skrivebordet.

Hun er i Begreb med at gaa. Vender sig saa imod ham og siger tindrende haanligt:

Titel: De vil maaske forskaane mig for Synet af Dem, ved at forlade Godset i Morgen tidlig.

Han bukker, seende alvorligt paa hende. Hun gaar.

108. Billede.

Nærbillede af hende ved Døren. Hun kæmper en kort Kamp. Der valder noget op i hende, som gør det usigeligt svært for hende at gaa fra den Mand, men hendes Stolthed sejrer, og Døren lukker sig efter hende.

109. Billede. Ved Skrivebordet.

Nærbillede af ham. Han har opfattet det skiftende Spil i hendes Ansigt og sætter sig med et længselsfuldt Smil.

110. Spisesalen i Arbejderlængen.

Den usympatiske Arbejder holder en Brandtale, der modtages med vild Jubel. Formanden søger forgæves at tale til de vrolege Gemytter. Han trænges tilbage.

111. Billede. Hendes Kabinet.

Hun sidder i dybe Tanker paa Grænsen af Graad, men atter sejrer det stolte i hende. Hun trængt sine Taarer tilbage og begynder med et Suk at klæde sig af.

112. Billede. Spisesalen.

En Arbejderkvinde springer op, fraadende som en Furie

Titel: Lad os hilse paa Stodderprinsessen og hendes Slavefoged i Af-

ten.

Forslaget finder Genklang hos den ophidsede Mængde, der begynder at v
trænge sig sammen ved Døren.

213. Billede. Ved Skrivebordet.

Agenten sidder ved Skrivebordet i dybe Tanker. Er ved at pakke nogle
Breve sammen.

114. Billede. Udenfor Spisesalen.

Mængden styrter ud. Den usympatiske er foran og peger mod Slottet.
Under Skrig og Eder forsyner Pøbelen sig med Stave fra et Stakitvark,
som brydes ned.

115. Billede. I Evelyns Kabinet.

Hun lægger sig i Seng grædefærdig.

116. Billede. Udenfor Slotsindgangen.

Hoben forsøger at mase sig ind, raaber og skriger.

117. Billede. Ved Skrivebordet.

Han farer op og lytter, løber hen og ser ud af Vinduet.

118. Billede. Slotspladsen.

Man ser Mængden oppefra. Hænderne strækkes op. Raseriet er i Stadig
Stigen. Nogle enkelte Sten kastes.

119. Billede. Hendes Kabinet.

Hun staar i Natdragt. Dødsensangst. Hun gaar imod Vinduet men naar
ikke derhen, da en Sten i det samme knuser Ruden flanger ^{Gardinet} hende, og
flyver forbi hende. Hun styrter raadvild ud af Døren

120. Billede. Paa Slottets Balkon.

Agenten gaar ud paa Balkonen og forsøger at tale til Mængden, han mod
tages med Stenkast og vilde Brøl.

121. Billede. Balkonen set nedefra.

Agenten staar deroppe, som en sort Silhuet imod den oplyste Sals Aabningsdør. Han vægger sig mod Stenkastene og holder Stand et lille Øjeblik. Ruder omkring ham knuses.

122. Billede. Salen, hvortil Balkonen støder op.

Agenten trækker sig baglæns tilbage dækkende sig mod Stenene som flyver om ham. Kontessen kommer i Natdragten, forsøger at kæmpe sig ud imod ham. En Sten strejfer hende. Hun ser fortvivlet paa ham og siger Titel[^] Hjælp mig.

Deres Blikke mødes. Han nikker kort og knalder Balkondøren i.

123. Billede. Ved Slottets Indgangsdør.

Døren sprænges. Hoben vælter ind. Nogle kryber ind gennem de knuste Ruder.

124. Billede. Salen.

De lytter. Han springer hen og låser Døren af. Hun søger uvilkaarligt tæt hen til ham.

125. Billede. Vestibulen.

Hoben entrer Trappen.

126. Billede. Salen.

Agenten presser sig op mod Døren. Lytter gennem Nøglehullet. Hun er ved at segne om. Korridor

127. Billede. Korridor.

Hoben søger at presse sig forbi nogle gamle Tjenere som forsøger at standse dem.

128. Billede. Ved Døren. (Udvendige Side)

Hoben forsøger at sæbne Døren. Enkelte begynder at hamre paa den med Jernstænger.

129. Billede. Dørens indvendige Side.

Agenten forsøger at modstaa Presset udefra. En Del af Fyldingen slaas ind. Han saares. Han peger mod en anden Dør i Salen og giver hende en Ordre. Hun nægter at flygte. Forsøger at gribe hans Haand. Han gentager Ordren. Døren begynder at aabne sig. Hun løber i den angivne Retning.

130 Billede. Dørens udvendige Side.

Døren aabnes mere og mere for Hobens Pres.

131. Billede, Dørens indvendige Side.

Han springer bort, da han ikke langer formaar at modstaa Presset. Hoben vælter ind.

132. Billede. Hjørnet af Salen.

Kontessen staar skrigende i en aaben Dør. Man ser i hendes Øjne, at det er Frygt for den ^{andens} elskedes Liv, der fylder hende. Han kommer styrtende river hende med sig, knalder Døren i. Hoben stormer den, men kan ikke komme igennem.

133. Billede. En Bagtrappe.

Han flygter nedover Trappen med hende i sine Arme.

134. Billede. En Salon.

Hoben molesterer Møblement og Malerier.

135. Billede. Udgang fra Slottet til Haven.

Agenten sniger sig ud af en lille Dør, ser sig om, gaar tilbage og kommer ud med hende i Armene. De forsvinder i Buskadsæt i Mørket.

136. Billede. Udenfor Evelyns Kabinet.

En gammel Tjener forsøger forgæves at standse Hoben, skubbes til Side. Mængden bryder ind.

137. Kontessens Kabinet.

Alt ødelægges af de rasende Mennesker. Moderens Billede falder ned paa Gulvet og undgaar Mængdens Opmærksomhed. Gardiner og Gobeliner

flanges.

138. Billede. Skovparti.

Maaeskin. Han flygter med hende. Hun er bevidstløs. Han trykker et
Kys paa hendes Pande. Hun slaar Øjnene op. Et Glimt af den gamle Trods
tændes i hendes Øjne. Hun beder ham slippe sig, da hun føler sig stærk
nok til at kunde gaa. Han sætter hende paa Jorden, hun slæber sig af
Sted ved Siden af ham.

4. A k t.

139. Billede. Maanebeskinnet Lysning i Skoven

Agenten og Kontessen kommer. Hun er segnefærdig og kan ikke mere. De standser. Han ser sig hjælpeløst om og retter et Spørgemaal til hende. Hun klynger sig til hans Arm og svarer

Titel: Der ligger en Jagthytte ikke langt herfra.

Han spørger hvor den ligger. Hun gør en Bevægelse i en bestemt Retning. De gaar ud af Billedet han støttende hende.

140 Billede. Salonen.

Hoben er i Færd med at bryde det amerikanske Skrivebord op, da Arbejdsformanden kommer til. Det lykkes ham at faa Ødelæggelserne indstillede.

141. Billede. Udenfor en lille Jagthytte.

Agenten og Kontessen kommer. Han støder Døren op og hjælper hende ind. Et Øjeblik efter ses et Lysskar gennem Ruderne.

142. Billede. Jagthydden.

Titel: Og den primitive Jagthytte, som Kontesse Evelyn i et romantisk Lune havde ladet bygge blev hendes sidste Tilflugtssted. Lavloftet Bjælkestue med primitiv Pejs. Svære Møbler i Naturtræ. Enkelte Dyreskind og en Samling Oldtidsvaaben paa Væggen. Kontessen segner om paa en af Stolene. Han gaar ud af Billedet.

143. Billede.

Nærbillede af Pejs. Han tænder op under paa Ildstedet. Ilden fanger langsomt.

144. Billede. Jagthydden. (oplyst af flakkende Skar)

Kontessen rejser sig besvarlig og stirrer frem for sig. Man forstaar at hun endnu ikke helt har gjort sig klart, hvad der egentlig er sket. Hun synker sammen i et Anfald af Svimmelhed og Svaghed. Han bøjer sig

over hende, lægger sin Haand paa hendes Pande. Hun slaar Øjnene op, og opdager først i dette Øjeblik, at han er saaret. Synet af Blod vækker hende og hun indgydes af ny Styrke. Hun rejser sig og spørger, om ikke hun skal forbinde det. Han ryster smilende paa Hovedet, men synker sammen paa Banken. Hun gaar ud.

145. Billede. Et mørkt Køkkenrum.

En Dør aabnes og Lys strømmer ind. Hun kommer famler i Halvmørket og finder en Skaal. Ser sig om og gaar imod en Dør, som hun aabner. Maanelyset strømmer ind imod hende. Hun staar et Øjeblik i Døren, støttende sig til Karmen i et Svaghedsanfald og gaar saa ud.

146. Billede, Lille Gaardsplads bag Jagthyttten.

Et lille lavt Brændeskur lukker Billedets Baggrund. Midt paa Gaardspladsen en gammeldags Vippebrønd. Evelyn kommer med Skaalen og hejser med stor Anstrengelse en Spand Vand op, fylder Skaalen og gaar tilbage.

147. Billede. I Jagthyttten.

Hun kommer, bader hans Saar, finder en Pjalt, som hun vil anvende til Forbinding, kasserer den og river et Stykke af sin Natkjole, med hvilken hun vadsker og forbinder ham

148. Billede.

Nærbillede af de to. Han smiler træt, det gamle Smil. Hun staar et Øjeblik, brister saa i Graad. Han ser spørgende paa hende og hun siger

Titel: Det er min Skyld det hele.

Han studser og hun forklarer. Billedet toner bort.

149. Billede. toner frem.

Vision. Man ser Kvinderne og Mændene kaste Sten efter hende. Billedet toner bort.

150. Billede. toner frem.

Vision. Man ser hende sige Arbejderne op hos Formanden. Billedet toner bort.

151. Billede Jagthyttten.

toner frem. Hun er sammensunken. Agentens Ansigt udtrykker Ømhed. Hendes Øjelaag falder til og han er ligeved at rejse sig for at tage hende i sine Arme, da hun gribes af den gamle styrkegivende Trods. Med et krampagtigt Smil siger hun

Titel: Naa - forresten er der jo ikke sket andet, end at jeg har reddet paa en Vej. som var min egen.

Han ser grundende paa hende og svarer

Titel: De har Ret, Komtesse, der er ikke sket andet end at min Chef har mistet nogle Penge, og jeg - min Stilling og ~~alt~~.

Hun ser et Øjeblik forundret paa ham, hun har ikke skænket hans Liv en Tanke, eller de Følger hendes Handling kunde faa for ham, men atter slaar Trodsen ned i hende og hun finder sit vante hovmodige Udtryk ved den Tanke, at han jo selv har tvunget sig ind i hendes Tilværelse eller ladet sig tvinge ind. Denne døde og fjendtlige Stemning som et Sekund raader imellem dem, bryder han ved med et affabelt Smil at se paa sit Uhr og bemærke at nu er det vist paa Tide at søge Ro. Han river Portieren ned af Væggen og breder den ud paa et brixlignende Leje, der findes i det ene Hjørne af Stuen. Derefter rækker han hende smilende Haanden og byder hende Godnat. Hun føler sig ydmyget *og vid ikke om hun skal* modtage den ~~h~~. Han bukker og gaar.

152. Billede. Ved Hyttens Bagvæg.

Han kommer ud gennem den aabne Dør, gaar ud paa Gaardspladsen. Baneer Standser. ser sig halvt forundret om. Det er som om hans Sanser pludseligt i dette Øjeblik først opfatter Nattefreden i Skoven, Skønheden, og det romantiske i Situationen. Hans Ansigt lysner idet han breder

Armene ud og åiger

Titel: Det er jo vidunderligt.

Han gaar over og lukker sig ind i Brændeskuret.

153. Billede. I Jagthyttten.

Hun staar ved Vinduet og ser ud. Hun er forpint og raadløs. Gaar strak efter over mod Lejet, kaster sig med en træt Bevægelse paa det, og stirrer halvt gysende ud for sig.

154. Billede. Brændeskuret.

Agenten har lagt sig paa et Leje, som han har redt af de tilfældige Mærkværdigheder, som har ligget i Skuret. Han befinder sig storartet og sover ind med et Smil.

155. Billede. Ved Lejet.

Der vokser Smerte og Angst frem i Kontessens Ansigt. Hun pines af en Erindring. Billedet toner bort.

156. Billede. Ved Skrantens Fod

Vision. Billedet af det saarede Barn toner frem og bort.

157. Billede. Ved Lejet.

toner frem. Evelyn dækker sine Øjne med Hænderne og synker sammen i Graad.

158. Billede. Arbejderlængerne.

Titel: Hvad Kontessen ikke anede var, at Agenten ved Dagry atter søgte Slottet.

Enkelte morgenduslige Arbejdere kommer ud af Dørene, nogle af dem er sky og skamfulde, andre triumferende. Arbejderformanden kommer til han taler hovedrystende til Dem, forklarer Dem at nu maa de tage Følgerne af deres Handlinger. De bliver betænkkelige. Agenten kommer. De hilser alle ærbødigt paa ham, og er forbavsede og forvirrede over hans sorgløse og næsten smilende Ansigt. Formanden og Agenten gaar ind ad Døren til Formandens Hus. Nogle af de andre gaar nysgerrigt

og spændte efter.

159. Billede. Stue hos Formanden.

Agenten siger til ham

Titel: Sørg blot for at Arbejderne gaar i Gang som sædvanlig. Kontessen er rejst til sine Slagtninge, og jeg driver Godset videre indtil Auktionen finder Sted.

Enkelte af Arbejderne, som er kommet ind løber glade ud for at sprede den gladelige Efterretning.

160. Billede. Udenfor Arbejderboligerne.

Agenten kommer, spørger en af Arbejderne om noget, denne peger over mod det Hus, i hvilket det saarede Barn blev bragt ind. ~~Tæt~~ Han gaar fra ham, foragter en Gruppe Arbejdere et Hurra, men han vender sig forbitret siger et Par meget bestemte Ord til dem og gaar. ^{Arbejderne} De ser skamfulde paa hinanden.

161. Billede. Udenfor Barnets Hus.

Agenten gaar ind.

162. Billede. I Barnets Hus.

Fattig Stue. Barnet ligger i Forgrunden og sover i en Seng. Agenten kommer ind, spørger til dets Befindende. Hun tyseer paa hende, fordi han taler for højt, og glæder ham med at fortælle, at Faren er ovre.

163. Billede. I Jagthytten.

Evelyn vaagner angst og forvirret, hun forstaar i Øjeblikket ikke, hvor hun er, da det gaar op for hende, rejser hun sig og gaar dækkende sig med Skindet mod Døren, som hun aabner. Solen strømmer ind og lægger sig som en Glorie om hende. Hun staar et Øjeblik hjælpeløs, ser spejdende ud, og gaar ud paa Gaardspladsen.

164. Billede. Gaardspladsen.

Evelyn gaar over imod Brændeskurets Dør. Hendes Ansigt udtrykker hjælpeløs Længsel. Hun vil banke paa, men i det samme tager hun sig i det. Stoltheden faar atter Overhaand Hun gaar tilbage mod Køkkendøren.

165. Billede. Køkkenet.

Hun tager et Vandfad, tørrer det af og gaar ud gennem den aabne Dør. Hejser Vand op ved Brønden, fylder det og gaar tilbage. Hun begynder at vadske sig.

166. Billede. Evelyns Kabinet.

Stærkt demolesteret. Agenten kommer ind, ser sig om med et næsten veltilfreds Udtryk. Gaar hen imod det ituslaaede Vandstel, ser paa sine Hænder, og finder det fortræffeligt til at vadske sig i. Han smider Jakken og begynder.

167. Billede. I Køkkenet.

Nærbillede af Komtessen som vasker sig, med de meget primitive Remedier.

168. Billede. Slotspladsen.

En Herredsfoged og to ikke særligt intelligent udseende Landbetjente kommer anstigende, stærkt tyngede af Embedsansvar. De træffer ved den ituslaaede Indgangedør den gamle Hushovmester, som ogsaa er dybt grebet af Situationens Alvor. Han forklarer dem ivrigt, at Agenten befinder sig paa Slottet i Øjeblikket. Gaar alle ind.

169. Billede. Salonen.

Agenten kommer, renvasket og veltilpas hen til Skrivebordet, som han aabner, efter med et lyst Blik at have konstateret Ødelæggelsernes Omfang. Han tager Auktionsbegæringen frem og ser paa den, da Herredsfogeden med Følge er arriveret, Herredsfogeden udtrykker sin Medfølelse med de af Sorgen ramte. Men Agenten tager det meget overlegent og

siger

Titel: Jeg, der repræsenterer største Kreditor, ønsker ikke, saa lidt som Kontessen, der er rejst, at der foretages noget som helst Skridt imod Arbejderne.

Dette begriber Herredsfogeden aldeles ikke, og demonstrerer sin Opfattelse, og fremhæver navnlig, Agentens manglende Myndighed til at disponere i denne saare alvorlige Sag.

170. Billede. I Jagthyttens Køkken.

Kontessen forsøger paa at lave Kaffe ved det primitive Ildsted. Det falder hende noget vanskeligt.

171. Billede. Salonen.

Herredsfogeden og Agenten i stadig Diskussion, da Agenten træt af at høre paa hans Vrøvl overrækker ham Konkursbegæringen. Den gør et overvældende Indtryk paa Herredsfogeden. Han lægger den omhyggeligt ind i sin Dokumentmappe og gaar sammen med Agenten og de øvrige.

172 Billede. Ved Slotsindgangen.

Rettens Segl paasættes den smadsede Dør af Herredsfogeden under Udfoldelsen af stor Ceremoni. Agenten betragter Rettens Haandhævere med et stille Smil. Herredsfogeden og Betjentene drager ud af Billedet.

173. Billede. Køkkenet.

Det er lykkedes Kontessen at fremstille en Kop drikkelig Kaffe. Hun finder Sukker og Kiks frem i et Skab. I disse kort Billeder af hende maa vi stadig se, hvorledes Nygerrigheden og Glæden over det uvante glimtvis fornøjer hende, men at hun atter stadig synker tilbage til det gamle hovmodige Udtryk.

174. Billede. Ved Arbejderboligerne.

Agenten staar i Samtale med en Arbejderkone, af hvem han køber noget gammelt Tøj. Han vrager og vælger under Smil og Vittigheder, finder nogle Laser, som han betaler, idet han siger

Titel: Det er til en ung Dame af mit Bekendtskab, som holder saa meget af Karneval.

~~Konen griner forstaaende.~~ Han pakker det sammen og gaar med det under Armen.

175. Billede. Jagthyttten.

Hun sidder sammensunken, da han kommer. Han aabner Bylten og siger

Titel: Vi ka to kan ikke vise os uden for Skovene de første Dage.

Her er noget Tøj, det var det bedste jeg kunde skaffe.

Hun føler paa Tøjet med alle Tegn paa Afsky og Væmmelse og spørger indigheret, om det er hans Mening, at hun skal gaa i det. Han siger med en Gestus, at hvis hun foretrækker at gaa klædt som Stenaldemenneske, staar det hende frit for.

176. Billede. Nærbillede af Evelyn.

Hun resignerer.

177. Billede. Jagthyttten.

Han staar og betragter hende, mens hun vender og drejer Tøjet. Han siger

Titel: Ja, giv mig nu lidt Kaffe, og saa klæd Dem om.

Hun stirrer rasende paa ham, tirret af den bydende Tone, han anslaar, men indser, at der ikke er noget at stille op, sanker Hovedet og gaar ud i Køkkenet, og kommer tilbage med Kaffen. Derefter gaar hun atter ud i Køkkenet med Kludene.

178. Billede.

Nærbillede af Agenten. Han ser mod Køkkendøren, gennem hvilken hun forsvandt, med et Udtryk af forventningsfuld Glæde, og drikker Kaffen med alle Tegn paa Velbehag.

179. Billede. Køkkenet.

Hun klæder sig om. Det volder hende stort Besvar at finde ud af, hvorledes hun bedst skal anbringe Dragten. Hun ser skamfuldt ned af sig,

er ved at bryde i Graad, men behersker sig.

180. Billede. Stuen i Jagthyttten.

Han holder med et Smil en Posefuld Kartofler op i et Fad og lægger en Bordkniv oven paa dem. Han rejser sig, idet hun kommer ind med nedslagne Øjne, men med Læberne knebet sammen i Trods. Han ser iagttagende paa hende. Hun næsten segner ned paa en Stol under hans ransagende Blik. Han sætter Fadet med Kartoflerne over paa hendes Skød og siger, at de skulde gerne skrælles. Hun farer rasende op og kaster Fadet med Kartoflerne hen ad Gulvet. Han ser alvorligt paa hende og siger, idet han gaar imod Døren

Titel. Ja, vi har jo ikke andet at spise. *Saa skal vi to - altsaa ikke have Middag i Dag.*
hvorefter han gaar.

181. Billede.

Nærbillede af hende. Hun ser efter ham. Trodsen i hende brydes i dette Øjeblik. Taarerne strømmer ned ad hendes Kinder. Hun bøjer sig langsomt ned og giver sig til at samle Kartoflerne op.

182. Billede. Mellem Træerne.

Nærbillede af Agenten, hvis Ansigt udtrykker den dybeste Smerte. Man skal her se, at det gør ham mindst lige saa ondt som hende at føre Kuren til Ende. Han siger stille for sig selv: Aah, var det dog blot tilatrækkeligt nu.

183. Billede. I Jagthyttten.

Nærbillede af hende. Hun skraller Kartofler.

5. A k t.

184. Billede. Gaardspladsen. ved Jagthyttten.

Titel: Otte Dage senere var Kontessen allerede blevet helt flink. Evelyn i Færd med at hænge nogle meget beskedne Klude, som hun har vasket, op paa en Tøjsnor. Hun gaar ind i Brændeskuret og henter hans Skind, som hun breder ud i Solen og ryster. Der er kommet en vis stille Glæde over hende. Hendes Bevægelser er rolige, og hendes Væsen er helt forandret. Han kommer til Syne om et Hjørne uden at hun opdager det, Han bliver staaende og betragter hende.

185. Billede.

Nærbillede af ham. Man ser hans Glæde over den Forandring, hun er undergaaet, men pludselig bliver han urolig ved Tanken - "Holder hun af mig". Saa gaar han frem med et energisk alvorligt Udtryk.

186. Billede.

Nærbillede af de to. Han er alvorlig og bestemt i sit Væsen siger Titel. Ja, i Dag sælges det hele deroppe.

Hun stirrer paa ham, nikker tavst ud for sig. Han iagttager hende skarpt og siger

Titel. Og i Morgen skal vi se at komme bort.

Det giver et Sæt i hende. Hun ser næsten angst paa ham, Han vender sig fra hende for at skjule sin Bevægelse. Det dirrer i hans Mund. Han gaar. Hun ser efter ham. I hendes Arme spores en Bevægelse som om hun vilde strække dem ud, men de synker slapt ned.

187. Billede. Slotspladsen.

Titel. I samme Øjeblik ankom Finansmanden William Darnleys nye Agent til Godset.

Gaardspladsen er fyldt med Karosser fra den tilhørende Omegnens Adel og andre købelystne. Agentens Bil, som vi kender fra tidligere Bil-

leder, ført af den samme Chauffør kører op. Den nye Agent stiger ud. Han er en ældre Mand, elegant med et haardt Ansigt. Han præsenteres for Herredsfogeden som øjensynlig har ventet hans Ankomst og man gaar mod Slottet.

188. Billede. Jagthyttten.

Han gaar frem og tilbage i dybe Tanker. Hun følger ham med Øjnene og siger saa

Titel? Aah, blot jeg kunde faa Moders Billede, saa maa de tage alt det andet.

Han ser paa hende og tager nogle Penge op af Lommen, som han taller hvorefter han tvivlende siger til hende, at han skal forsøge at købe det. Han trykker sin Hat ned i Panden og gaar mod Døren, der oven-der han sig, stryger Haaret ned i Panden, og siger med et alvorligt Smil. Blot de nu ikke kender mig dørøppe. Hun gribes af pludselig Angst ved Tanken om at hans Sikkerhed sættes paa Spil, og gaar hen imod ham og siger - Nej, udsætter De Dem for noget, saa bliv. Han slaar det hen, og fastholder at ville gaa. Hun erklærer da, at hun vil med. Han betragter hende med stille Glæde og Beundring, mens hun ivrigt ~~ifører sig den Smule Overtøj som hun har til Rædsighed.~~ *trækker et Skawl over Hovedet*

189. Billede. Sal paa Slottet.

Auktionen tager sin Begyndelse. Den nye Finansagent anbringer sig tæt ved det Bord, hvorfra Herredsfogeden leder Forretningen.

190. Billede. Skov.

Agenten og Evelyn sniger sig igennem angste for at blive set.

191. Billede.

Nærbillede af Auktionsbordet. Der bydes op paa et Ahnebillede som ses. Evelyns Onkel og den nye Agent konkurrerer. Agenten sejrer.

192. Billede. Ved Slottets Bagtrappe.

Agenten og Evelyn sniger sig ind usete.

193. Billede. Ved den lille Dør i Balkonsalen.

~~Begge ind~~ En Mængde Møbler er stillet sammen i Nærheden. Alle med paaklistrede Numre. De afgiver god Dækning. En Mængde Mennesker, hvis Ansigter ikke før er set paa Filmen, Bønder og Handelsfolk staar stuvede sammen. Alle seende ud af Billedet i en bestemt Retning mod Auktionarius. En af Auktionsebedsmændene anbringer ~~4~~stadig nye Møbler i dette Parti af Salen. Døren gaar op. De kommer begge ind og anbringer sig saa skjult som muligt. Hun er meget nervøs.

194. Billede. Auktionsbordet

Titel: En halv Time senere blev Miniaturen budt op.

En Embedsmand holder Billedet frem. Den nye Finansagent byder. Andre byder til.

195. Billede.

Nærbillede af Evelyn og Agenten. Han byder undersøger hovedrystende sine Penge. Hun stirrer angst paa ham. Begges Affect er i Stigning. Han gør et nyt Bud.

196. Billede.

Nærbillede af den nye Finansagent. Han er indforstaaet med Herredsfogeden, som kun afventer hans Nik efter hvert Bud fra fremmed Side. Hans Ro og urokkelighed danner en skærende Kontrast til de to nervøse Stakler nede i Hjørnet af Salen.

197. Billede. Nærbillede af de to.

Han gaar op til den højeste Pris og byder. Han er selv nu meget nervøs. Begge lytter spændte. Der er en Smule Bevægelse i Folk der staar omkring dem. Man smiler og hvister indbyrdes.

198. Billede.

Nærbillede af den nye Finansagent, som spejder ned mod det Hjørne af Salen, hvorfra Budene falder. Han smiler pludselig overrasket.

199. Billede.

Nærbillede af Agenten og Evelyn. Agenten, der øjensynlig har fanget den ny Finansagents Øjne ryster ivrigt paa Hovedet med et næsten smertefortrukket Udtryk, og staar da bagved Evelyn, som intet ser.

200. Billede.

Den nye Finansagent gør med et Nik det sidste Bud. Hammerslaget falder. Miniaturen bæres bort.

201. Billede.

Nærbillede af de to. Hun søger at skjule sin Graad. Skuldrene bevæger sig krampagtigt. Agenten betragter hende i dyb og ærlig ^{trivsel} Fordybelse. I dette Øjeblik er han i en saadan Stemning af Øprevhed, at man forstaar, han kan gøre det han nu gør. Auktionstjeneren kommer og anbringer Miniaturen paa et af Møblerne, et Auktionsangamer er klistret tværs over Glasset. Idet det bæres forbi hende strækker hun Armene ud, uden at vide hvad hun gør, ganske u vilkaarligt. Tjeneren ~~skub-
ber hende bort~~ og sætter Billedet. Gaar efter at have kastet et kritisk Blik paa de to. Agenten og Evelyn veksler et Blik. Agenten ser sig om gaar over til Møblerne og stikker Billedet under Frakken. Han aabner Døren og trækker hende med sig.

202. Billede. Trappe.

De flygter nedover.

203. Billede. Salen ved Møblerne.

Auktionstjeneren opdager at Billedet er borte. Kaster et hurtigt Blik mod de nærmeststaaende og konstaterer at de to er borte. Kaldet paa nogle andre og løber ud af Døren.

204. Billede. Slotsparken.

Evelyn og Agenten kommer hurtigt ud af den lille Dør. Styrter videre.

205. Andet Parti af Slotsparken.

Evelyn og Agenten kommer løbende mod Apparatet. Forfølgerne indhenter dem. Det kommer til en kort Kamp under hvilken Billedet rives fra ham. Idet de vil føre ham med sig tilbage, kaster hun sig ind til ham. Deres Øjne mødes i et langt Blik inden hun slænges bort. Et Sekund staar Agenten raadvild, han vil sige noget, men hindres af Folkene, som brutalt slæber ham med sig.

206. Billede.

Nærbillede af Evelyn. Hun ser i vild Fortvivlelse efter ham. Vakler bort.

207. Billede. Lille Salon paa Slottet.

Agenten føres ind, Han forlanger paa en meget bydende Maade, at tale med den nye Finansagent. Betjentene lystrer uvilkaarlig. En gaar for at hente ham.

208. Billede. Jagthytten.

Evelyn kommer. Hendes Sindetilstand har berøvet hende Kræfterne, saa at hun næsten slæber sig ind ad Hyttens Dør.

209. Billede. Salonen.

Agenten sidder paa en Stol sammensunken bevogtet af to Auktionsbetjente. Den ny Finansagent kommer ind. Betjenten der ledsager ham siger idet han peger paa Agenten

Titel: Der sidder Tyven:

Det giver et Sæt i den nye Finansagent idet han ser ham. Han giver Betjentene Ordre til at gaa, og de gaar noget desorienterede.

210. Billede. Jagthytten.

Evelyn ligger paa Knæ ved Lejet i Graad. Hun strækker de foldede Hænder opad og siger

211.^c Billedet. Salanen

Agenten rejser sig. Den anden kær
; Tænksomhed betragter ham inden at gøre
nogen forslag, som at lade hans stem-
ning. Agenten siger med et træk
Smil, Titel:

Jeg prøver mig i et lille selv at
ordne Forretningerne her, her Frank....

Den anden nikker med et
lille Smil. Det smitter Agenten
hvis Smil bliver lyst og ungdoms-
meligt. Han siger; Titel:

- saa blev det til en Slags Sammen-
flirt.....

Den anden ser interesseret
på ham, der nu alvorligt siger
Titel:

- og nu elsker jeg Gud hjælpe
mig den lille dejlige Kvinde. -

Der er kæmpet i hans Ansigt. Den
anden nikker støt smilende,

og nikkende som sags han til sig
selv - at, ja, det gamle Romantiker,
det ligner dig! - Billedet lignede.

212^e Billedet. I Skoven.

Som 212' i nr/s.

213^a Billedet. Salonen.

Frank retter et Spørgsmaal til
Agnes, som dermed besvares med
et Nix og en trist Gestus. Frank
gaar. Agnes tager Miniaturen
op til sig, betræfter den i

214^a Billedet. Nærbilledet. Han smiler
idets han siger, Titel:

Ja, fine gamle Veninder. Jeg er
vist ikke en Svigerdatter - efter det Hoved,
men nu skal det vise sig.....

Han sætter Billedet fra sig.
Der kommer Urs i hans Ansigt,

kan tænkes paa om Kommissen nu
vil holdt til den sidste Proce.

215de Billedet. Indgangsdrør ved fløtt.
som 217de Billedet i ^{ny} 1/2.

216de Billedet. En lill. Væstetue.
som 218de Billedet i ^{ny} 1/2.

217de Billedet. En Korridor.
som 220de Billedet i ^{ny} 1/2.

218de Billedet. Salow. Evelyn kommer
ind. Se sig forbiholdt om.
Bliver staaende. Minder om det
sidste Optag ved den ind fra
kønde. Billedet taar her.

219de Billedet. Tour frem.

Hier staa overfor den mystiske
Larmen. Billedet taar her. (Visuelt
N gaar her.)

40-d.

220.de Billed. Auklians berdel.

den bydes stodigt. Frank kommer
koldblodigt og koler ind. Ophidsel.
den er ret & stor hos de andre.

Hjeshovmesteren kommer, hvilket
et Par Ord til Frank, som interment
indtræder. Sin Aukliansarius er
besked. Hjeshovmesteren overlader Franks
Roll og byder forvirret op. Frank
kastet smilende et Blik paa ham
idet han gaar.

221.de Billed. Salauer.

Ayuden sætter sin Hah paa,
gaar ned Døren, da Frank
kommer. Han standser ham,
siger at Evselge r paa Slottet.

Et lykkeligt Smil byder den frem
paa Ayubens Ansigt. Han tænker
sig om et Sekund, siger nu en
kark bestemt Besked. Frank ser

alvorligt undersøgende paa haare.

Sigse, Titel:

En det klogt at gaa saa vidt.

Agenten rækker sammenbidt.

Bejse sed.

222de Billedet. Lille Saloon.

Endelig hører Skridt. Tårer rime
Oppe, se ned på dem. Der gaa
op. Frank ind med skulder
Ansigt. Hilsen stift.

223de Billedet. Korridor.

Kerb. af. Agent lyttende ved
døren. Han er i den største
Bevejelser.

224de Billedet. Saloonen.

Endelig se ansigt og hårligt paa
Frank som rydte paa Hovedet af
sig; Titel:

80-f.

Jeg vil hellere forære dem Bodsset, end
give Afkald paa at straffe en
Agent, som har sovjset.

225de Billedet. Aarb. ved Dø.

Agenten stirrer i angstet
Lykken. Man forstaaer hvad der
staar paa Spil for ham.

226de Billedet. Salonen

Frank siger, idet han taar
et Ark Papir op og skriver
paa det, - Titel:

For at du kan indse at det
ikke er taaen Ord, skriver jeg
her et Brev, - og giver dem
Valget, - mellem Bodsset og ham

Hvem stirrer paa ham. Et Øje:
helik er hvem end for sig. Tanken
om at han vil overvælde
hende. Hvem gaar hen til Bodsset,

modtager Brevet, og som
forbryllet for det, - Frank er
traadt i Skridt tilbage, kan
vi Mark Spending. Daplaas ^{hverts} ~~hvert~~
Minuspil i hendes Ansigte.

227de Billed. Mark. ved Døren

Agnes presser sin knyttede Haand
mod Hjertet. Han holdes sig
krampagtigt fast ved Dørkarmen
med den anden Haand. Han
aander tungt med aaben Mund.

2

228de Billed. Mark. af Hende.

Hendes Ansigt lysner. Hun
smiler lykkeligt. Spillet
trækkes, idet Publikum skal
have Lov at feste sig i den Tro, at
hendes Livet betyder at hun vil
velgødske.

Hun drager Brevet i Hand.

men og river det langsomt smidt
over. Hjem ad den Hænderne med
en Dreng som om Papirstump-
men var bestheføjte. Frank aander
dette. Hjem se drengene på ham.

229de Billedet. Korb. af Agenter.

Han næsten raver over til
Korridorens Beg. Han tar sig til
Opførsel og støtter sig mod Væggen.
Frank kommer ind. Lukker
Døren efter sig. Gaar over til Agenter,
som taust trykker hans Haand.
Han retter sig op. Gaar mod
Døren. Frank efter.

220de Billedet. Salonen. De kommer
ind. Agenter og Evelyn
se hinanden i Opførsel. For
kaster Hjem sig ind til ham.
Deres Leber mødes for første

Sary, Frank er blevet til. Som
 kunne den kolde Finansmand
 op og i ham og han syntes var
 for Hovedet. Agenten, der lykkeligt
 smileret har set i Evelyn Pjens,
 kastede et Blik på Frank og sine
 Titte:

Skriep af med Dig.

Frank gik. Han er forundret
 for ^{Agenten} ~~Frank~~ ^{Agenten} ~~Frank~~ syntes til den
 anden er godt, trækket herude
 var med for sit Skid idet
 han sættes sig på i Hol
 og sine Titte:

Tilgik mig Keen Evelyn. - Jy en

William Daruley - og
 Billedet tans bort.

24. Koncernt tans frem.

Titte:

- Jy fik lyst til at deltage i det

Karneval - pro ejer Invitation - for at
søndere. -

Kan stor: Camino. 2jere sig
Halvmark foran Spjelt. - Billedet
tans kort.

232. ^t Billedet. Tans frem.

Kort fra Karneval (Billedet Nr.)

~~Følg tegn før ind her!~~ Tans kort.

233. Solamen Tans frem.

Kan se for hend, Kærtst
i vint, Titel:

- Of om syntes is, at er Lyne-men
Billedet tans kort.

234. Tans frem.

Solamen. (Billedet Nr.) Kært
vint kan Døren. Tans kort.

235. Solamen Tans frem. Or to, Kan

med belokkennik Skoleceremoni
Titel:

- de lew is zel poe dij
Billedet tauw kerk.

236 ^{te} Billedet. Tauw freem

Salen in de borsprenging - de lew
 ikke vil forlade hem. (Billedet Nr.)
Tauw kerk.

237 ^{te} Billedet. Tauw freem.

Titel:

~~Fra det Pjiblets~~
~~Billedet~~ is dij

Fra det Pjiblets Billedet is dij.

Han so kene erlig i Pjiblets Kyrr
 kender Haand. Him rejs sig. Mester
 bedømt of aal det nye.

Han rejs sig. Samle Skjæper
 af Gavebræt op of give kende
 dem. Seende laust ud for sig, knyg
 him den saamen med sit Brest.
 Smilte blyt beløst of blyt. Billedet
 tauw kerk.

238. Billedet - Titel:

- Og 14 Dage senere kanbaserede
Arbejderne at Hollet.

Aften. Billedet taar frem.

Vinduerne er oplyste. ~~fra Balkan-~~
Balkan er inde fra. Arbejder
forsamlet i Meeze og Holstede.
På Balkan Agurk, som er reger
og mod in Rege 4 blomst. ~~(som~~
~~kan ikke se, at det er - Balkan -~~
~~med - det er -~~

239 Ved Holstede.

Meeze er premier paa. Et ^{forbundet} ~~forbundet~~
Barn lyfter og, baer ind til.
som er sees. Barnet ind.

240. Ved Holstede. Endes ind med

Barnet, det 4 del, som blev
som ind del lybske Rid.

Uden kynde del, ind del

den Blomsterkrukke. Går med det.

241. Se til Balkan. Enkel kan
gælde med Barm - Blomster
fyger ind i mod hende. Hvil
være af smilende med samme
Beverge ~~men~~ arm med
hvil vægede sig, da Hvilken 4
flig hende i Møde. Hvil drage
Barm med sig, til på Balkan

242. 5 Billed.
Balkan

Nærhede af de tre. Barm
ligger af på Balkan. - Tænker

243. Se med det amerikanske Skrivebord.
hvil kan. - Hvil drage
Blomster til over Skrivebordet.
Miniatyren Tæn på en fræ-
træde Plad - Hvil drage hvil
ind til sig. - End

Titel: Jeg elsker Dig. - Jeg elsker Dig.

Hun rejser sig besværligt og gaar mod Døren. I hendes-Ansigt luer en vild fortvivlet Beslutsomhed.

Sc 40a

0. 1. 8.

211. Billede. Salonen.

Den nye Finansagent har i Tavshed betragtet den sammensunkne Mand X
Et Smil breder sig paa hans Ansigt. Den anden ser træstesløst paa ham
og siger idet han rejser sig trist

Titel: Lad-mig-være-ene-Lad mig tale med min Chauffør.

Den nye Finansagent trækker sig tilbage med et Buk. Agenten sukker
dybt, ser sørgmodigt ud for sig. Man forstaar, at han nu pines af
Erygt for at han har drevet Spillet for vidt.

212. Billede. I Skoven.

Evelyn gaar hen ad en Skovvej. Hun møder Mennesker, der ser forbavse-
de efter hende, idet hun nu ikke har skjult sit Ansigt mere, men uden
nogen Tanke paa sig selv gaar den tunge Vandring udelukkende for
hans Skyld.

213. Billede. Salonen.

Han staar i dybe Tanker præget af Sørgmodighed. Nækker grundende,
idet han fastslaar, hvad han vil gøre. Chaufføren kommer ind og mod-
tager uden Forbauselse en Ordre. Gaar hurtigt.

214. Billede. Udenfor Slottet.

Bilen med Chaufføren kommer kørende. Passerer Evelyn, der kommer imod
Slottet med samme forstenede Ansigtstudtryk som i Skoven.

215. Billede. Salonen.

Den nye Finansagen kommer ind, spørger Agenten om Aarsagen til hans
daarlige Humør. He le hans Opførsel er præget af absolut Arbdighed.
Agenten svarer ham:

Titel: Jeg har spillet Komedie, kære Frank - og spillet det h ele i
3tykker. Frank spørger ham ud om Grunden men Agenten ryster blot paa

Hovedet.

216. Billede. Udenfor Kroen.

Chaufføren kommer ud med en Haandtaske, springer op i Bilen og kører hurtigt.

217. Billede. Indgangsdør ved Slottet.

Evelyn kommer, gaar ind. Man ser paa den Maade hun gaar ind paa, at al hendes Frygt er vejet.

218. Billede. En lille Vestibule.

Hun kommer ind. Der findes ikke et Menneske. Hun gaar igennem.

219. Billede. Salonen.

Chaufføren

~~Tjeneren kommer ind med Tasken. Finansagenten staar ved et af Vindue-~~
~~rne alvorligt iagtagende den anden. Han aabner Tasken o- Han aabner Ta-~~
~~sken ser ned i den og lukker den til igen.~~

220. Billede. En Korridor.

Hun møder den gamle Hushovmester, som er civil. Han ser skræmt paa hende som paa et Genfærd, og- Hun siger

Titel: Jeg maa tale med den nye Ejer.

Hushovmesteren tør overhovedet ikke rette noget Spørgsmaal til hende. men nikker og gaar ~~foran~~. *efter at have vist hende ind ad en dør.*

220. Billede. Salonen.

Den gamle Hushovmester kommer ind og meddeler meget forbavset over at genkende Agenten- den tidligere Agent at Kontessen ønsker at tale med den nye Finansagent. Agenten stirrer paa ham. Frank ser spørgende paa ham med et nervøst lykkeligt Smil giver han Hushovmesteren en Besked Titel: Vis Kontessen ned i den røde Salon.

Hushovmesteren gaar. Agenten gaar hurtigt ud af den anden Dør med Tasken i Haanden. Den nye Finansagent ser forbavset efter ham.

NR. D-Ns, 1741

STODDERPRINSESEN (DK, A.W.
Sandberg, 1920 [prod. 1918])

Stodderprinsessen

W. Sandberg

Stk. Nr.

Hovedpersonerne:

Komtesse Evelyn.

Lara Mielke

Finansagenten.

Gunnar Solnes

Richard Brown, Administrator.

1. Akt.

1 Evelyns Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærbillede. Evelyn staar foran et Spejl iført Rokokokostume ifærd med at pudre sig. Kammerpigen kommer ved Ubehændighed til at vælte et Portrætmaleri i Ramme, hvilket bringer Komtesse i Harnisk: Titel: Slaa alt andet paa Slottet i Stykker, end dette ene Billede. Hun tørrer meget omhyggeligt Billedet af, og man ser i hendes Ansigt med hvil ken Ømhed hun omfatter det.

2 Administratorens Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Brown, en gammel forknyt Mand med angste Øjne, ser atter paa et Telegram. Det vises:

Sender Agent i Anledning af Status og Deres Meddelelse. Han ankommer i Morgen Kl.11.

Han, som er i Kjole og Hvidt, ifører sig i Domino. Hele hans Spil er præget af Uro og Engstelse. Han lukker Telegrammet ned, en Polakfører kommer ind, Han skal hente Arbejdernes Ugeløn. Administratoren opdager at der ingen Penge er.--

Han forklarer Polakføreren noget, lover ham Penge næste Morgen. Begge ud.

3 Evelyns Paakladningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun er ved at gaa, da Kammerpigen melder Administratoren. Evelyn nikker ærgerligt og modtager ham højst unaadigt. Han meddeler hende, der er kommet Telegram fra Finansmanden, og spørger om hun har taget de Penge, der var lagt til Side til Arbejderne. Hun svarer Ja, det var nødvendigt paa Grund af Karnevallet., hun svarer Titel: Gudskelov at jeg i Morgen er myndig, saa bliver jeg dog fri for at høre paa Deres evindelige Pengesludder.

4 Udenfor Arbejderboliger.

Paakl.

Pers. Rekv.

Polakføreren i Samtale med en Klynge ophidsede Mænd. Han siger: Titel: I maa vente til i Morgen med eders Penge. Almindelig Misfornøjelse. En usympatisk ung Arbejder peger op mod Slottet og siger:

Men De har Raad til at holde Karneval.

5 Titel: Nogle Timer efter var Festen paa sit højeste.

Sal. Kort Balbillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Komtesse Evelyn i Førgrunden. Hun kurtiserer stærkt.

6 Nærbillede af hende.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun koketterer overmodigt med en Domino.

7 Vestibule.Paakl.Pers. Rekv.

En Tjener kommer og meddeler Hushovmesteren.

Der er i Aften en Gæst for mange. Jeg har talt tretten Dominoer.

Meddelelsen gør et alvorligt Indtryk paa Hushovmesteren. Efter at have vekslet et Par Ord med Tjeneren, gaar han.

8 Som 6 Billede. Nærbillede af Kontessen.

Paakl.Pers. Rekv.

Hushovmesteren kommer og meddeler Kontessen, at der er en Domino for mange. Hun studser et Øjeblik, men siger saa smilende:

Titel: Sørg blor for at ingen slipper ud.

Hushovmesteren er meget betænkelig ved det, men gaar.

Billede 9 Balsalen.

Paakl.Pers. Rekv.

Der dances Menuet. I Forgrunden to ældre Herrer, en tredje Domino kommer og anbringer sig tæt bagved dem. Evelyn danser ind i Kvadrillen. De to ældre Dominoer stikker Hovederne sammen. Den ene af dem siger:

Ja, hun danser sikkert det hele bort i Løbet af et halvt Aar.

10 Nærbillede af Evelyn, som danser yndefuldt og smilende.

Paakl.Pers. Rekv.

11 Spisesal i en af Arbejderlængerne.

Paakl.Pers. Rekv.

Et lavt uhyggeligt Lokale, sparsomt oplyst. Den usympatiske

Arbejder i Midten af en Grubbe Mennesker. Han foreslår paa en ophidsende Maade, at Arbejderne skal tage sig selv til Rette. Formanden som vil berolige Gemytterne, overdøves.

12 Et Hjørne af en Salon.

Paakl.

Pers. Rekv.

Evelyn kommer varm efter Dansen. Hun vifter sig. Den gamle Administrator kommer ind sammenbøjet og Urolig. Hun siger: Herregud, der er ingen Grund til at være bange. Den Pengeplebejer skal jeg vikle om mine Fingre i Løbet af en halv Time. Administratoren ser stærkt tvivlraadig paa hende. De følges ud af Billedet. En Domino, som har været delvis skjult kommer frem og ser efter dem.

13 Nærbillede af Dominoen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han nikker grundende. Man ser under Masken at han smiler svagt.

14 Balsalen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Evelyn danser ud med den gamle Domino, som i Bill. 9. sagde den nedsættende Replik.

15 Spisesalen i Arbejderlængen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den usympatiske Arbejder forlader Salen med 5-6 andre. Formandens Forsøg paa at holde dem tilbage, er forgæves.

16 Balsalen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Glimt af Selskabet.

17 Udenfor Indgangsdøren til Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderne kommer og trænger sig ind.

18 Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderne ind. Hushovmesteren og Tjeneren forsøger at holde dem tilbage. Ordføreren ønsker at tale med Kontessen og siger det paa en saadan Maade, at Hushovmesteren for at undgaa Skandale finder det rettest at sende Bud efter hende.

19 Hushovmesteren kommer ind i Salen og afbryder hende i Dansen, med en hviskende Meddelelse om, hvad der er paa Færde. Hun bliver ærgerlig og gaar.

Paakl.

Pers. Rekv.

20 En lille Salon.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderne ind.

21 Elegant Korridor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Evelyn og Hushovmesteren kommer. Den mystiske Domino, som staar i en Døraabning og hører et Par Repliker gaar efter dem.

22 Salon som Bill. 20

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer stolt som en Dronning og paahører hvad den ordførende

siger. Han optræder halvt truende og siger:

Vi gaar ikke, før vi har faaet Pengene.

Hun afviser dem haanligt og efter en kort Scene, under hvilken hun trænges tilbage uden at de rædselsslagne Tjenere~~X~~ gør

Forsøg paa at komme hende til Hjælp, lover hun dem Penge og gaar.

23 Hjørnet af Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den gamle Domino, som hun sidst dansede med underholder en ung Dame, da Evelyn kommer og trækker ham tilside.

Onkel ,der er nogle væmmelige Arbejdere hernede. De skulde have haft Penge idag, men jeg har jo haft saa store Udgifter ved Toiletter og Arrangement. Kunde du ikke hjælpe mig?

Han undslaar sig og hun bliver krænket.

24 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderne staar afventende , da Dominoen kommer ind. (Den mystiske) Han henvender sig til den ørdførende, nikker forstaaende, tager sin Tegnebog op og giver dem nogle Sedler. Arbejderne gaar efter at have talt dem. Den usympatiske vender sig og siger haanligt grinende:

Ja, saa : hils Stodderprinsessen fra os.

Dominoen er i to Spring henne hos ham, griber fat i ham.

Arbejderne forsøger at slaa, men Dominoen afværger Slaget, og kaster ham ud. Lige da det er sket kommer Kontessen ind.

Hun bliver forbavset over at Arbejderne er gaaet og ser paa ham. Han siger med et Buk.

De gik.

Hun gaar hen til ham overrasket over at høre en Stemme, hun

ikke kender spørger hvem han er. Han ryster paa Hovedet. Hun føler sig et Øjeblik krænkhet, griber saa fat i Dominoens ene Ærme og river en Flænge.

Naar Masken falder, skal jeg nok finde Dem. Det kunde mere mig at vide, hvem der kommer paa egen Invitation.

Hun gaar.

25 Korridoren

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun møder Hushovmesteren og minder ham om, at han passer paa, at ingen slipper ud.

26 Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Dominoen med Flængen i Ærmet gaar imod Udgangen. En Tjener stiller sig som tilfældigt foran ham. Dominoen gaar tilbage,

27 Saleh.

Paakl.

Pers. Rekv.

Forberedelser til Maskens Fald finder Sted. Man ser paa Urene.

28 Korridor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Dominoen med Flængen i Ærmet kommer gaaende mod en Dør. Ligesom i Vestibulen glider en Tjener frem. Han gaar igen.

29 Vinduesnische.

Paakl.

Pers. Rekv.

Dominoen kommer, aabner Vinduet, ser sig om.

30 Balsalen.Paakl.Pers. Rekv.

Masken falder.

31 Vinduesnische.Paakl.Pers. Rekv.

Han springer ud.

32 Slotsparken.Paakl.Pers. Rekv.

Man ser Springet nedefra. Han forsvinder i Buskadset.

33 Salen.Paakl.Pers. Rekv.

Hun lader alle Dominoer stille sig op i en Række under almindelig Latter. Hun beder dem alle strække højre Arm frem og undersøger omhyggelig Dominoernes Armer. Synligt skuffet opgiver hun Evret.

34 Parken.Paakl.Pers. Rekv.

Dominoen kommer gaaende standser og ser op mod Slottet.

Stodderprinsessen kunde vist egentlig godt blive et Menneske.

Han nikker grundende og gaar.

35 Nærbillede af Evelym.Paakl.Pers. Rekv.

Hun staar med Masken i Handen. Hendes Smil afløses for et Øjeblik af et alverligt tænksomt Udtryk.

2^a Akt.36 Et Krovværelse.Paakl.Pers. Rekv.

Finansagenten ifører sig sit Overtøj. Han ser paa Uret og gaar.

37 Evelyns Soveværelse.Paakl.Pers. Rekv.

Kammerpigen kommer, vækker hende og siger:

Administratoren venter.

Kontessen lægger sig ærgerlig over paa den anden Side.

38 Salonen.Paakl.Pers. Rekv.

Administratoren gaar nervøst frem og tilbage. Ser paa sit Ur.

Pigen kommer og fortæller ham, at Kontessen ikke ønsker at blive førstyrrer. Administratoren staar et øjeblik tvivlraadig, gaar saa samme Vej som Pigen kom.

39 Udenfor Kroen.Paakl.Pers. Rekv.

Finansagenten kommer, veksler et Par Repliker med sin Chauffør, som er ved at vaskе Vognen, gaar.

40 Evelyns Soveværelse.Paakl.Pers. Rekv.

Administratoren kommer, han siger:

Vær nu endelig præcis, og elskværdig. Han maa være her om en halv Time. Husk at De afgør Deres egen Skæbne og mange andres.

Hun ler haanligt, siger til ham at han skal gaa, hvorpaa hun hvormeget det piner hende, staar op. Hun gaar i sin Natkjole hen foran Spejlet.

41 Udenfor en af Lærerne i Avlsgaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Arbejder er ifærd med at reparere en gammel daarlig Plov. Finansagenten kommer forbi. Han ser kritisk paa den, siger noget lignende som: Naa, ser alt jeres Værktøj saadan ud. Arbejderen nikker. Agenten gaar videre.

42 Salon.

Paakl.

Pers. Rekv.

Administratoren er meget nervøs. En Tjener kommer ind og melder Agenten, der føres ind. Og meddeler at det desværre var hans Chef umuligt at komme, derfor maa han tage Affære. Paa et lille Büro ligger nogle Bøger, som Agenten straks efter Præsentationen fordyber sig i. Administratoren forklarer ham Stillingen, og Agentens stadige Svar bestaar af korte Nik. Man ser paa hans Ansigt at han bliver alvorligere og alvorligere. Administratoren siger til Slut:

Hun er saa egenraadig, men hendes Hjerte er af Guld.

Han smiler skeptisk. Siger:

Af Guld, Naa- ja saa maa jeg jo gøre Udlæg i det.

I de Øjeblikke, da Administratoren vender Ryggen til ham, maaler Agenten ham med meget kritisk Mine.

43 Evelyns Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun hæderskælder Kammerpigen, som er ved at hjælpe hende med

men ganske indtagende idet hun slaar sin Haand ned i Bøgerne, der ligger paa Bureauet. Agentens smiler og bukker let, idet han peger paa Bureauet og siger: Naa, vil De administrere Godset ved det Bord. Administratoren forsøger igen at skaffe Sagen en fredelig Udgang, men hun bringer ham øjeblikkelig til Tavshed.

46 Nærbillede af Agenten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser paa Uret, nikker og siger:

I Morgen Klokken Halvtolv altsaa.

Han tager Afsked og gaar.

47 Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han bliver hjulpet i sit Ovebøj af en Tjener, mønstrer kritisk Omgivelserne, bemærker at Tapetet er løst, ser paa Tjeneren og gaar.

48 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Scene mellem Evelyn og Administratoren . Han foreslaar hende, at han skal gaa efter Agenten, men det forhindrer hun ham i. Hun stamper i Gulvet.

De skal ingen Ting bryde Dem om, gør blot, hvad jeg siger,

Sørg for at en Vogn er istand, hurtigst mulig.

Han gaar hovedrystende. Hun faar pludselig en Ide, gaar ud af Værelset.

49 Hjørne af en Salon med en Telefon.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer, Ringer op.

50 Nærbillede af den gamle Domine, hendes Onkel, fra Karnevallet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han sidder ved Arbejdsbordet og er i Samtale med sin Hustru, da Telefonen ringer. Han tager den. Et Par Repliker.

Nej, det var da morsomt, vi glæder os til at se dig.

Han siger Farvel og ringer af. Smilet forsvinder fra hans Ansigt idet han vender sig til sin Hustru med en haanlig Grimace siger Naa, den er ikke til at tage fejl af.

51 Kroværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten giver Chaufføren en Ordre.

52 Slotspladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

En gammel meget medtaget Karet kører frem.

53 Kroværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ifører sig Bildragt.

54 Slotspladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Karøten venter, hun kommer ud. Kører.

55 Kroværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han gaar hen til Vinduet. Kareten kører forbi ude paa Landevejen.

Han smiler men der er Ømhed i Smilet. Han staar et Øjeblik,
gaar saa ud.

56 Udenfor Kroen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han kommer. Karossen ses fjerne sig henne paa Landevejen. Han
sætter Bilen i Gang og kører efter.

57 Landevej.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bilen passerer Kareten og indhyller den i en Støvsky. Han hilser.

58 Nærbillede af Evelyn i Kareten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun børster rasede Støvet af sig. Ser harmdirrende efter Bilen.

59 Nærbillede af Agenten ved Rattet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han sætter Farten op. Der er sammenbidt Energi i hans Ansigt.

60 Titel: Men Besøget hos Onkel Hans bragte ikke det ventede
Resultat.

Salon hos Onkelen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Evelyn kommer ind og modtages af sin Tante og Onkel med en meget
næsten overdreven Hjertelighed. Efter et Par intetsigende
Repliker gaar hun løs paa Sagen og forklarer dem Stillingen.

De lytter begge med tilsyneladende Oprigtighed og veksler hurtige Øjekast med hinanden. Man ser paa deres Spil, at det er aldeles udelukket at de vil hjælpe hende. Til Slut rejser Onkelen sig op og siger til Evelyn, som har talt med forceret Livlighed.

Du taler som om det hele var en Bagatel. Bliver du dog aldrig klogere?

Hun rejser sig hamfuldt og svarer ham: "Jeg er kommet for at bede dig gøre mig en Tjeneste, ikke for at blive skældt ud." Han viser sit sande Ansigt, idet han koldblodigt fortæller hende, at han ikke saa meget som vil laane hende 2 Kroner, og at hun kun har den Udvej, at lade Godset gaa til Auktion. Hun bliver rasende og Samtalen udarter sig til rent Skænderi, efter hvilket Evelyn gaar. (Billedet t toner bort)

61 Udenfor Kroen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Næste Dag Kl. 11 $\frac{1}{2}$. Agenten kommer kørende i sin Bil. Paa Bagsædet ligger et kæmpemæssigt amerikansk Skrivebord. Han standser, Chaufføren kommer ud. Agenten retter et Spørgsmaal til ham, som Chaufføren besvarer benægtende. Agenten ser paa sit Ur, beder Chaufføren sætte sig op i Vognen, hvorefter de kører.

62 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Scene mellem Administratoren og Evelyn. Han gør med Taarer i Øjnene, det sidste Forsøg paa at bringe hende til Fornuft, men det er forgæves. Hun er bleg, og man ser paa hendes Ansigt, at han har haft en søvnløs Nat, men hendes Latter er

kold og haard. Administratoren vover i sin Fortvivlelse at tale myndigt til hende, men dette har kun det Resultat, at hun peger mod Døren og siger:

Gaa, gamle Fæ, jeg ønsker ikke at se Dem mere.

Han stirrer maalløs paa hende, Taarer bryder frem i hans Øjne, Haan gaar hen til Døren og vender sig som en Hund. Hun gentager Ordren. Han gaar.

63 Udenfor Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bilen kører op. Agenten tilkalder tre Arbejdere, som sammen med Chaufføren bærer Skrivebordet ind. Agenten gaar selv bagefter.

64 Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten møder Administratoren, som halvgrædende fortæller ham, hvad der er sket. Agenten slaar ham paa Skuldrene og trøster ham. Man ser i Administratorens Øjne, at han er meget forbausset over denne pludselige Vending i Agentens Væsen. Han har før været kold og tilsyneladende hjerteløs.

65 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun gaar nervøst frem og tilbage. Lytter, sætter sig ved Bureauet. Døren gaar op. Hun ser imod dem med et Udtryk af Foragt, men Udtrykket forsvinder og giver Plads for Forbauselsen, da i Stedet for Agenten, som hun venter, Mændene med Skrivebordet kommer ind. Hun rejser sig og spørger i Raseri, hvad Meningen er. Det ved Arbejderne ikke noget om. Saa kommer Agenten. Han hilser svagt smilende til hende og hun spørger:

Skal det Monstrum staa her ?

Han ryster paa Hovedet og peger over mod Væggen.

Nej der.

Han giver Arbejderne Besked at de kan gaa, Chaufføren bliver.

66 Nærbillede af hende.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kan erklære mig fallit, gør det, gør det, men gaa.

67 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser tavs iagttagende paa hende, vender sig mod Chaufføren
of siger:

De kan køre Vognen hjem, jeg bliver her.

Chaufføren gaar. Hun staar et Sekund dirrende af Raseri
ledende efter Udtryk, kan ikke finde Ord. Gaar hen imod ham,
stirrer ham ind i Øjnene, slaar ham i Ansigtet. Han modtager
Slaget uden en Bevægelse kun vokser et mørkt næsten sorgfuldt
Udtryk frem i hans Øjne. Hun staar et Øjeblik næsten lammet
forstaar ham ikke, forstaar ikke sig selv. Saa styrter hun ud.
Han ser efter hende, gaar langsomt over til Bureauet, lader
sin Haand glide kærtøgnende hen over det.

68 Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærbillede af hende. Hun ligger paa Divanen i Graad. Rejser
sig, gaar hen til Toiletmøblet, tager Billedet. Kysser det
hulkende.

Aa Moder, Moder.

69 Salonen.

Paakl.

Pers.

Pers. Rekv.

Nærbillede af ham ved Skrivebordet.

Han lægger Bøgerne paa Skrivebordet, sætter sig og lukker Klappen op med en bestemt bred Bevægelse. Man skal forstaa paa denne Bevægelse, at de udtrykker et fast Forsæt om, at nu skal der arbejdes.

3^e Akt.

70 Ved en Hestegang.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel. Kort Tid efter. Godset har fundet en Herre.

Han driver paa med Arbejdet. Arbejderne mukker og man ser i en kort Scene, hvorledes han er ved at kæmpe Godset ud af den gamle Slendrian. Arbejderen skuler, da han gaar fra dem. Man er klar over, at han ikke er elsket.

71 Evelyns Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun er iført Ridedragt og kaster et sidste mønstrende Blik paa sit Spejlbillede. Der er kommet en vis forstenet Ro over hende. Hun gaar.

72 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten kommer ind, smider Frakken og sætter sig til at arbejde.

73 Nærbillede af et Brev.

Kære Frank.

Det gaar fremdeles storartet. Jeg er ved at faa System i det. Kontessen er pragtfuld. Hvis hun havde faaet en fornuftig Opdragelse, saa tror jeg.....

74 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Komtessen kommer ind. Han dækker Brevet, rejser sig og mønstrer hende. Hun ser iskoldt paa ham. Han siger:

Ja De er meget fiks i Ridedragt, men tænk, jeg tror at Arbejds-
ogsaa
tøj/vilde klæde Dem.

75 Nærbillede af hende.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jeg maa finde mig i Deres Frækheder, naar vi er ene, men frem-
tidig vil jeg bede Dem overfor mine Folk, at lade som om det
var mig der bestemte.

76 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han bukker, ringer. En Tjener kommer ind. Han siger:

Hent Komtessens Kammerpige. Tjeneren gaar.

77 Nærbillede af hende.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun stirrer forbauset paa ham.

78 Nærbillede af Evelyn og Agenten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han siger: Der er ikke Raad til Kammerpige, vær saa elskværdig
at afskedige hende straks.

Hun bider sin Forbitrelse i sig. Kammerpigen kommer i det samme.

Agenten og Evelyn veksler et koldt bestemt Blik.

Hun vender sig mod Kammerpigen og siger hende op, tvunget af hans Øjne. Det koster hende en Kamp med sig selv. Taarer er ved at bryde frem af Vrede, hun føler at hun ikke kan beherske sig og styrter ud. Kammerpigen er meget ulykkelig. Han gaar hen og trøster hende, giver hende en Pengeseddel og siger^{noget}/til hende.

Hun ser forbauset paa ham og det lysner op i hendes Ansigt.

79 I Stalden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Par Folk lægger Ridetøj paa en Hest. Den ene siger:

Spænd endelig Gjorden godt, saa at Stodderprinsessen ikke skvatter af.

De morer sig begge over Vittigheden, og døjer med at holde sig alvorlige, da hun i samme Øjeblik kommer ind. Hun trækker Hesten ud.

80 Udenfor Stalden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer med Hesten. Idet hun skal hjælpes op paa den kommer Agenten, og siger:

Jeg glemte før, at sige Dem, at Hesten efter Deres eget Ønske er solgt og bliver hentet i Morgen.

Arbejderne gaar, fordi han ser paa dem, og der er alene overfor hinanden. De ser i hinandens Øjne tavse. Han gaar.

81 Nærbillede af hende og Hesten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun trykker sit Hoved ind mod dens Hoved. Taarerne løber ned ad hendes Kynnen. Man forstaar at hun elsker Dyret højt.

Hun tager sig sammen, vinker ad en Arbejder, som hjælper hende op og hun rider bort. Han slaar et Knald med Pisken, Det giver et Sæt i Hesten. Man ser i Arbejderens Ansigt at han bliver angst.

82 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han sidder ved Arbejdsbordet, fortsættende Brevet.

83 Nærbillede af Brevet:

.....nu maa jeg overtage Hvervet som Opdrager, og det gør ondt undertiden....

84 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han holder op med at skrive, synker hen i Tanker, smiler lyst.

85 Landevejen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hesten, der er meget urolig, tager Magten fra hende.

86 Ved en Omdrejning af Landevejen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Hus paa den ene Side i Svinget, og en dyb Skrænt paa den anden. Nogle Smaabørn leger. Ved at Apparatet panorerer kommer Evelyn paa den løbske Hest ind i Billedet. Børnene opdager det for sent, en enkelt lykkes det ikke at komme bort. Hesten sparker til det, og det styrter ned over Skrænten. Folk styrter skrigende til.

87 Ved Skræntens Fod.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det haardt saarede Barn ligger bevidstløs. En Arbejder kommer nedover bøjer sig med alle Udtryk paa Angst over det. Han gør Tegn til nogle, som staar ved Skrantens Top.

88 Landevej.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det lykkes Evelyn at faa Herredømme over Hesten. Hun standser den, ser sig angst tilbage og rider ned ad en Sidevej.

89 Ved Skrantens Fod.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejdere og Arbejderkvinder har samlet sig i en Klynge omkring det saarede Barn. Der vokser et stigende Raseri op i dem, og den usympatiske Arbejder griber Lejligheden til yderligere at ophidse Stemningen imod Komtessen. En af dem peger ud og alle ser i den angivne Retning. Komtessen kommer ridende ind i Billedet og spørger angst til Barnet. Den usympatiske Arbejder borer sig frem og griber fat i Tømmen. Hun vil forsøge at slide sig løs, men omringes. Hun slaar den Arbejder der holdt Tømmen, med Ridepisker i Ansigtet. Han slipper. Hun sporer Dyret og det lykkes hende at slippe løs. Arbejderen, der fik Slaget, kaster en Sten efter hende og Eksemplet følges af de andre.

90 Sti, der fører opad.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun driver Hesten opad, Sten og Snavs regner om hende.

91 Ved et Tarskeværk.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderne har taget sig en Pavse. Agenten kommervtil. Han skælder dem ud. De gaar trevne i Gang.

92 Landevej.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer ridende, holder Hesten an. Der er vild Trods i hendes Ansigt. Det dirrer i hendes Læber, da hun med smerteligt fordrejede Træk siger:

Haanet. Haanet og spottet....Nej.

Man ser en Beslutning modnede i hende. Hun giver Hesten Sporen og rider bort.

93 Ved Tørskeværket.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten siger et Par meget bestemte Ting til Arbejderen, idet han gaar.

94 Nær illede af Agenten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Udtryk af Træthed hviler over ham, idet Øjeblik, da han er ene. Han siger ud for sig:

Gud ved hvorfor jeg egentlig gider.

Han gaar.

95 Ved Stalden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer ridende, bliver hjulpet af. Hesten bliver trukket ind i Stalden. Hun staar et Øjeblik aandeløs af Riddet og det hun har gennemgaaet. Agenten kommer ind i Billedet, han hilser ironisk smilende opdager ved at se paa hendes Paaklædning

og hendes Ansigt at noget er håndet, og siger:

De ser ud som om De har været løbsk, Komtesse, men det er vel ikke nyt for Dem.

Hun gaar tæt hen til ham, ser ham stift i Øjnene.

96 Nærbillede af hende.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger: Telegrafer til Deres Chef, at nu erklærer jeg mig Fallit, Hr. Agent. Hun gaar.

97 Udenfor Stalden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han staar seende efter hende. Et Udtryk af Sørgmodighed glider over hans Ansigt. Han nikker grundende.

98 Udenfor Arbejderboligerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Enkelte Køer i Snæk. Komtessen kommer, spørger efter Formanden, Kvinderne skuler og peger ind ad en Dør. Komtessen gaar ind.

99 Hos Arbejderformanden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han sidder beskæftiget med Lønningslister, da hun kommer. Han rejser sig. Hun siger:

Vil De meddele Arbejderne, at de er sagte op og skal være borte fra Godset inden Kl. 12 i Morgen.

Formanden ser bestyrtet paa hende, spørger om en Forklaring.

Hun giver ingen, gaar.

100 En Gyde mellem Løngerne.

Paakl.

Hun kommer igennem. Da hun er fremme i Forgrunden standser hun. Forbi Gydens bagerste Ende kommer en Flok Mennesker med det saarede Barn. Da de faar Øje paa hende standser de og raaber Skældsord. Hun gaar hurtigt.

101 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Par Timer senere. Han sidder ved Skrivebordet og rejser sig op idet han giver Kontessen et Stykke Papir. Hun er stenhaard og ser ham i Øjnene uden en Bevægelse. Han siger:

Her er Konkursbegæringen. Vær saa venlig, at skrive under.

102 Nærbillede af hende.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser paa Konkursbegæringen, tager et Penneskraft aander dybt og skriver under med energiske Træk.

103 Fattig Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Barnet er blevet bragt til Sengs. En Læge undersøger det. Forældrene følger angste og spændte hans Ansigtstudtryk. Han ryster paa Hovedet.

104 Udenfor Arbejderboligerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lægens Vogn holder. En Del Mennesker er forsamlede. Der er megen Uro. Lægen kommer ud fra Boligen. De stimler sammen omkring ham. De spørger angst til Barnets Befindende og Raseriet stiger, da de erfarer hans betænkelige Svar. Han kører. Der opstaar en ivrig Diskussion. Arbejderformanden kommer til.

meddeler dem, at de er sagt op. Den usympatiske Arbejder springer op paa en Sten og peger mod et bestemt Hus. Han siger et Par Ord, som bliver modtaget med Begejstring og alle følger ham mod Huset.

105 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to ved Skrivebordet som før. Han siger til hende:

Og for at faa en Ende paa det, mener jeg, Auktionen ansættes i næste Uge.

Hun nikker. XØ

106 Udenfor Spisesalen i Arbejdsløngen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Folk stimler sammen fra alle Sider.

107 Ved Skrivebordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun er i Begreb med at gaa. Vender sig saa imod ham og siger tindrende haanligt:

De vil maaske forskaane mig for Synet af Dem, ved at forlade Godset i Morgen tidlig.

Han bukker, seende alvorligt paa hende. Hun gaar.;

108 Nærbillede af hende ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kæmper en kort Kamp. Der vælter noget op i hende, som gør det usigeligt svært for hende at gaa fra denne Mand, men hendes Stolthed sejrer, og Døren lukker sig efter hende.

109 Ved Skrivebordet.Paakl.Pers. Rekv.

Nærbillede af ham. Han har opfattet det skiftende Spil i hendes Ansigt og sætter sig med et længselsfuldt Smil.

110 Spisesalen i Arbejderlængen.Paakl.Pers. Rekv.

Den usympatiske Arbejder holder en Brandtale, der modtages med vild Jubel. Formanden søger forgæves at tale til de urolige Gemytter. Han trænges tilbage.

111 Hendes Kabinet.Paakl.Pers. Rekv.

Hun sidder i dybe Tanker paa Grænsen af Graad, men atter sejrer det stolte i hende. Hun trænger sine Taarer tilbage og begynder med et Suk at klæde sig af.

112 Spisesalen.Paakl.Pers. Rekv.

En Arbejderkvinde springer op, fraadende som en Furie.

Lad os hilse paa Stodderprinsessen og hendes Slavefoged i Aften.

Forslaget finder Genklang hos den ophidsede Mængde, der begynder at trænge sig sammen ved Døren.

213 Ved Skrivebordet.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten sidder ved Skrivebordet i dybe Tanker. Er ved at pakke nogle Breve sammen.

114 Udenfor Spisesalen.

Paakl.Pers. Rekv.

Mængden styrter ud. Den usympatiske er foran og peger mod Slottet. Under Skrig og Eder forsyner Pøbelen sig med Stave fra et Stakitværk, som brydes ned.

115 I Evelyns Kabinet.Paakl.Pers. Rekv.

Hun lægger sig i Seng grædefærdig.

116 Udenfor Slotsindgangen.Paakl.Pers. Rekv.

Hoben forsøger at mase sig ind, raaber og skriger.

117 Ved Skrivebordet.Paakl.Pers. Rekv.

Han farer op, lytter, løber hen til Vinduet og ser ud.

118 Slotspladsen.Paakl.Pers. Rekv.

Man ser Mængden oppefra. Hænderne strækkes op. Raseriet er i stadig Stigen. Nogle enkelte Sten kastes.

119 Hendes Kabinet.Paakl.Pers. Rekv.

Hun staar i Natdragt. Dødsangst. Hun gaar imod Vinduet, men naar ikke derhen, da en Sten i det samme knuser Ruden og flænger Gardinet, og flyver forbi hende. Hun styrter raadvild ud af Døren.

120 Paa Slottets Balkon.

Paakl.Pers. Rekv.

Agenten gaar ud paa Balkonen og forsøger at tale til Mængden
han modtages med Stenkast og vilde Brøl.

121 Balkonen set nedefra.Paakl.Pwrs. Rekv.

Agenten staar deroppe, som en sort Silhuet imod den oplyste Sals
Aabningsdør. Han vægger sig mod Stenkastene og holder Stand
et lille Øjeblik. Ruder omkring ham knuses.

122 Salen, hvortil Balkonen støder op.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten trækker sig baglæns tilbage dækkende sig mod Stenene
som flyver omkring ham. Kontessen kommer i Natdragten, for-
søger at kæmpe sig ud imod ham. En Sten strejfer hende. Hun ser
fortvivlet paa ham og siger:

Hjælp mig. Deres Blikke mødes. Han nikker kort og knalder Balkon-
døren i.

123 Ved Slottets Indgangsdør.Paakl.Pers. Rekv.

Døren sprænges. Høben vælter ind. Nogle kryber ind gennem de
knuste Ruder.

124 Salen.Paakl.Pers. Rekv.

De lytter. Han springer hen og laaser Døren af. Hun søger uvil-
kaarligt tæt hen til ham.

125 Vestibule.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hoben entrer Trappen.

126 Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten presser sig op mod Døren. Lytter gennem Nøglehullet.

Hun er ved at segne om.

127 Korridor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hoben søger at presse sig forbi nogle gamle Tjenere som forsøger at standse dem.

128 Ved Døren. Udvendige Side.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hoben forsøger at aabne Døren. Enkelte begynder at hamre paa den med Jernstænger.

129 Dørens indvendige Side.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten forsøger at modstaa Presset udefra. En Del af Fyldingen slaas ind. Han saares. Han peger mod en anden Dør i Salen og giver hende en Ordre. Hun nægter at flygte. Forsøger at gribe hans Haand. Han gentager Ordren. Døren begynder at aabne sig. Hun løber i den angivne Retning.

130 Dørens udvendige Side.

Paakl.

Pers. Rekv.

Døren aabnes mere og mere for Hobens Pres.

131 Dørens indvendige Side.Paakl.Pers. Rekv.

Han springer bort, da han ikke længere formaar at modstaa Pres-
set. Hoben vælter ind.

132 Hjørnet af Salen.Paakl.Pers. Rekv.

Komtessen staar skrigende i den aabne Dør. Man ser i hendes
Øjne, at det er Frygt for den andens Liv, der fylder hende.
Han kommer styrtende river hende med sig, knalder Døren i.
Hoben stormer den, men kan ikke komme igennem.

133 En Bagtrappe.Paakl.Pers. Rekv.

Han flygter nedover, med hende i sine Arme.

134 En Salon.Paakl.Pers. Rekv.

Hoben moløsterer Møblement og Malerier.

135 Udgang fra Slottets Have.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten sniger sig ud af en lille Dør, ser sig om, gaar tilbage
og kommer ud med hende i Armene. De forsvinder i Buskadset i
Mørket.

136 Udenfor Evelyns Kabinet.Paakl.Pers. Rekv.

En gammel Tjener søger forgæves at standse Hoben, skubbes til Side.

Mængden bryder ind.

137 Kontessens Kabinet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alt ødelægges af de rasende Mennesker. Moderens Billede falder ned paa Gulvet og undgaar Mængdens Opmærksomhed. Gardiner og Gobeliner flænges.

138 Skovparti.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maaneskin. Han flygter med hende. Hun er bevidstløs. Hun slaar Øjnene op. Et Glimt af den gamle Trods tændes i hendes Øjne. Hun beder ham slippe sig, da hun føler sig stærk nok til at kunde gaa. Han sætter hende paa Jorden, hun slæber sig af Sted ved Siden af ham.

4te Akt.

139 Maaneskinnet Lysning i Skoven.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten og Kontessen kommer. Hun er segnefærdig og kan ikke mere. De standser. Han ser sig om og retter et Spørgsmaal til hende. Hun klynger sig til hans Arm og svarer:

Der ligger en Jagthytte ikke langt herfra.

Han spørger hvor den ligger. Hun gør en Bevægelse i en bestemt Retning. De gaar ud af Billedet han støttende hende.

140 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hoben er ifærd med at bryde det amerikanske Skrivebord op, da Arbejderformanden kommer til. Det lykkes ham at faa ødelæggelsen

indstillede⁴.

141 Udenfor en lille Jagthytte .

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten og Kontessen kommer. Han støder Døren op og hjælper hende ind. Et Øjeblik efter ses et Lysskær gennem Rudene.

142 Jagthytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Og den primitive Jagthytte som Kontesse Evelyn i et romantisk Lune havde ladet bygge blev hendes sidste Tilflugtssted.

Lavloftet Bjælkestue med primitiv Pejs. Svære Møbler i Naturtræ. Enkelte Dyreskind og en Samling Oldtidsvaaben paa Væggen. Kontessen segner om paa en af Stolene. Han gaar ud af Billedet .

143 Nærbillede af Pejs.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han tænder op paa Ildstedet . Ilden fanger langsomt.

144 Jagthytten .(oplyst af flakkende Skær)

Paakl.

Pers. Rekv.

Kontessen rejser sig besværlig og stirrer frem for sig. Man forstaar at hun endnu ikke helt har gjort sig klart, hvad der egentlig er sket. Hun synker sammen i et Anfald af Svimmelhed og Svaghed. Han bøjer sig over hende, lægger sin Haand paa hendes Pande. Hun slaar Øjnene op, og opdager først i dette Øjeblik, at han er saaret. Synet af Blod vækker hende og hun indgydes af ny Styrke. Hun rejser sig og spørger, om ikke hun skal forbinde det. Han ryster smilende paa Hovedet, men synker sammen paa Bænken. Hun gaar ud.

145 Et mørkt Køkkenrum.Paakl.Pers. Rekv.

Den Dør aabnes og Lys strømmer ind. Hun kommer, famler i Halvmørket og finder en Skaal. Ser sig om og gaar imod en Dør, som hun aabner. Maanelyset strømmer ind imod hende. Hun staar et Øjeblik i Døren, støttende sig til Karmen i et Svaghedsanfald og gaar saa ud.

146 Lille Gaardsplads bag Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Et lille lavt Brændeskur lukker Billedets Baggrund. Midt paa Gaardspladsen en gammeldags Vippebrønd. Evelyn kommer med Skaalen og hejser med stor Anstrengelse en Spand Vand op, fylder Skaalen og gaar tilbage.

147 I Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Hun kommer, bader hans Saar, finder en Pjalt, som hun vil anvende til Forbinding, kasserer den og river et Stykke af sin Natkjole, med hvilken hun vasker og forbinder ham.

148 Nærbilledet af de to.Paakl.Pers. Rekv.

Han smiler træt, det gamle Smil. Hun staar et Øjeblik, brister saa i Graad. Han ser spørgende paa hende og hun siger:

Det er min Skyld det hele.

Han studser og hun forklarer. Billedet toner bort.

149 toner frem. Vision.

Man ser Kvinderne og Mændene kaste Sten efter hende. Bill. toner bort.

150 toner frem. Vision.Paakl.Pers. Rekv.

Man ser hende sige Arbejderne op hos Formanden. Billedet toner bort.

151 Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

toner frem. Hun er sammensunken. Agentens Ansigt udtrykker Ømhed. Hendes Øjenlaag falder til og han er ligeved at rejse sig for at tage hende i sine Arme, da hun gribes af den gamle styrkegivende Trods. Med et krampagtigt Smil siger hun: Naa, forresten er der jo ikke andet sket, endat jeg har redet paa en Vej, som var min egen.

Han ser grundende paa hende og svarer:

De har Ret, Komtesse, der er ikke sket andet end at min Chef har mistet nogle Penge, og jeg, min Stilling.

Hun ser et Øjeblik forundret paa ham, hun har ikke skænket hans Liv en Tanke, eller de Følger hendes Handling kunde faa for ham, men atter slaar Trodsen ned i hende og hun finder sit vante hovmødige Udtryk ved den Tanke, at han jo selv tvunget sig ind i hendes Tilværelse eller ladet sig tvinge ind. Denne døde og fjendtlige Stemning som et Sekund raader imellem dem, bryder han ved med et affabelt Smil at se paa sit Ur og bemærke at nu er det vist paa Tide at søge Ro. Han river Portieren ned af Væggen og breder dem ud paa et brixlignende Leje, der findes i det ene Hjørne af Stuen. Derefter rækker han hende smilende Haanden og byder hende Godnat. Hun føler sig ydmyget og ved ikke om hun skal modtage den. Han bukker og gaar.

152 Ved Hyttens Bagvæg.Paakl.Pers. Rekv.

Han kommer ud gennem den aabne Dør, gaar ud paa Gaardspladsen. Standser. Ser sig forundret om. Det er som om hans Sanser pludseligt i dette Øjeblik først opfatter Nattefreden i Skoven, Skønheden, den romantiske i Situationen. Hans Ansigt lysner idet han breder Armene ud og siger:

Det er jo vidunderligt.

Han gaar over og lukker sig ind i Brændeskuret.

153 I Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Hun staar ved Vinduet og ser ud. Hun er forpint og raadløs. Gaar straks efter over mod Lejet, kaster sig med en træt Bevægelse paa det, og stirrer halvt gysende ud for sig.

154 Brændeskuret.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten har lagt sig paa et Leje, som han har redt af de tilfældige Mærkværdigheder, som har ligget i Skuret. Han befinder sig storartet og sover ind med et Smil.

155 Ved Lejet.Paakl.Pers. Rekv.

Der vokser Smerte og Angst kommer frem i Kontessens Ansigt. Hun pines af en Erindring. Billedet tæner bort.

156 Ved Skræntens Fod.Paakl.Pers. Rekv.

Vision. Billedet tener frem og bort af det saarede Barn.

157 Ved Lejet.

Paakl.

Pers. Rekv.

toner frem. Evelyn dækker sine øjne med Hænderne og synker sammen i Graad.

158 Arbejderlangerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hvad Komtessen ikke anede var, at Agenten ved Daggry atter søgte Slottet.

Enkelte morgenduelige Arbejdere kommer ud af Dørene, nogle af dem er sky og skamfulde, andre triumferende. Arbejderformanden kommer til ham taler hovedrystende til Dem, forklarer dem at nu maa de tage Følgerne af deres Handlinger. De bliver betænkelige. Agenten kommer. De hilser alle ærbødigt paa ham, og er forbavsede og forvirrede over hans sorgløse og næsten smilende Ansigt. Formanden og Agenten gaar ind ad Døren til Formandens Hus. Nogle af de andre gaar nysgerrigt og spændte efter.

159 Støve hos Formanden.

Paakl.

Pers..Rekv.

Agenten siger til ham:

Sørg blot for at Arbejderne gaar i Gang som sædvanlig. Komtessen er rejst til sine Slægtninge, og jeg driver Godset videre indtil Auktionen finder Sted.

Enkelte Arbejdere, som er kommet ind, løber glade ud for at sprede den glædelige Efterretning.

160 Udenfor Arbejderboligerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten kommer, spørger en af Arbejderne om noget, denne peger over mod det Hus, i hvilket det saarede Barn blev bragt ind. Han gaar. Arbejderne ser skamfulde paa hinanden.

161 Udenfor Barnets Hus.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten gaar ind.

162 I Barnets Hus.Paakl.Pers. Rekv.

Fattig Stue. Barnet ligger i Forgrunden og sover i en Seng. Agenten kommer ind, spørger til dets Befindende. Hun tysser paa ham fordi han taler for højt, og glæder ham med at fortælle, at Faren er ovre.

163 I Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn vaagner forskrækket og angst, hun forstaar i øjeblikket ikke, hvor hun er, da det gaar op for hende, rejser hun sig og gaar dækkede sig med Skindet mod Døren, som hun aabner. Solen strømmer ind og lægger sig som en Glorie om hende. Hun staar et øjeblik hjælpeløs, ser spejdende ud, og gaar ud paa Gaardspladsen.

164 Gaardspladsen.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn gaar over imod Brændeskurets Dør. Hendes Ansigt udtrykker hjælpeløs Længsel. Hun vil banke paa, men i det samme tager hun sig i det. Stoltheden faar atter Overhaand.

Hun gaar tilbage mod Køkkendøren,

165 Køkkenet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun tager et Vandfad, tørrer det af og gaar ud gennem den aabne Dør. Hejser Vandet op ved Brønden, fylder det og gaar tilbage. Hun begynder at vaske sig.

166 Evelyns Kabinet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Stærkt demolesteret. Agenten kommer ind, ser sig om med et næsten veltilfreds Udtryk. Gaar hen mod det ituslaaede Vandstel, ser paa sine Hænder, og finder det fortræffeligt til at vaske sig i. Han smider Jakken og begynder.

167 I Køkkenet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærbillede af Komtessen som vasker sig, med de meget primitive Remedier.

168 Slotspladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Herredsfoged og to ikke særligt intilligent udseende Landbetjente kommer anstigende, stærkt tyngede af Embedsansvar. De træffer ved den ituslaaede Indgangsdør den gamle Hushovmester, som ogsaa er dybt grebet af Situationens Alvor. Han forklarer dem ivrigt, at Agenten befinder sig i Slottet i øjeblikket. Gaar alle ind.

169 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten kommer, renvasket og veltilpas hen til Skrivebordet, som han aabner, efter med et lyst Blik at have konstateret Ødelæggelsernes Omfang. Han tager Auktionsbegæringen frem og ser paa den, daa Herredsfogeden med Følge er arriveret, Herredsfogeden udtrykker sin Medfølelse med de af Sorgen ramte. Men Agenten tager det meget overlegent og siger:
Jeg, der repræsenterer største Kreditor, ønsker ikke, saa lidt som Kontessen, der er rejst, at der foretages noget som helst Skridt imod Arbejderne.

Dette begriber Herredsfogeden aldeles ikke, og demonstrerer sin Opfattelse, og fremhæver navnlig, Agentens manglende Myn-
dighed til at disponere i denne saare alvorlige Sag.

170 I Jagthyttens Køkken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Kontessen forsøger paa at lave Kaffe ved det primitive Ild-
sted. Det falder hende noget vanskeligt.

171 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Herredsfogeden og Agenten i stadig Diskussion, da Agenten træt af at høre paa hans Vrøvl overrækker ham Konkursbegæ-
ringen. Den gør et overvældende Indtryk paa Herredsfogeden. Han lægger den omhyggeligt ind i sin Dokumentmappe og gaar
sammen med Agenten og de øvrige.

172 Ved Slotsindgangen.

Paakl.Pers. Rekv.

Rettens Segl paasættes den smadrede Dør af Herredsfogeden under Udfoldelsen af stor Ceremoni. Agenten betragter Rettens Haandhævere med et stille Smil. Herredsfogeden og Betjentene drager ud af Billedet.

173 Køkkenet.Paakl.Pers. Rekv.

Det er lykkedes Komtessen at fremstille en Kop drikkelig Kaffe. Hun finder Sukker og Kiks frem i et Skab. I disse korte Billeder af hende maa vi stadig se, hvorledes Nysgerrigheden og Glæden over det uvante glimtvis forhøjer hende, men at hun atter stadig synker tilbage til det gamle hovmodige Udtryk.

174 Ved Arbejderboligerne.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten staar i Samtale med en Arbejderkone, af hvem han køber noget gammelt Tøj. Han vrager og vælger under Smil og Vit-tigheder, finder nogle Laser, som han betaler, idet han siger: Det er til en ung Dame af mit Bekendtskab, som holder saa meget af Karneval.

Han pakker det sammen og gaar/^{med}det under Armen.

175 Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Hun sidder sammensunken, da han kommer. Han aabner Bylten og siger: Vi to kan ikke vise os uden for Skovene de første Dage. Her er noget Tøj, det var det bedste jeg kunde skaffe.

Hun føler paa Tøjet med alle Tegn paa Afsky og Væmmelse og spørger indigneret, om det er hans Mening, at hun skal gaa i det. Han siger med en Gestus, at hvis hun foretrækker at gaa klædt som Stenaldermenneske, staar det hende frit for.

176 Nærbillede af Evelyn.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun resignerer.

177 Jagthytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han staar og betragter hende, mens hun vender og drejer Tøjet.

Han siger: Ja giv mig nu lidt Kaffe ^{saa} g klæd Dem/om.

Huh stirrer rasende paa ham, tirret af den bydende Tone, han anslaar, men indser, at der ikke er noget at stille op, sænker Hovedet og gaar ud i Køkkenet, og kommer tilbage med Kaffen. Derefter gaar hun atter ud i Køkkenet med Kludene.

178 Nærbillede af Agenten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser mod Køkkendøren, gennem hvilken hun forsvandt, med et Udtryk af forventningsfuld Glæde, og drikker Kaffen med alle Tegn paa Velbehag.

179 Køkkenet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun klæder sig om. Det volder hende stort Besvær at finde ud af, hverledes hun bedst skal anbringe Dragten. Hun ser skamfuldt ned ad sig, er ved at briste i Graad, men behersker sig.

180 Stuen i Jagthytten.

Paakl.Pers. Rekv.

Han hælder med et Smil en Pøse fuld af Kartoffler op i et Fad og lægger en Bordkniv oven paa dem. Han rejser sig, idet hun kommer ind med nedslagne Øjne, men med Læberne knebet sammen i Trods. Han ser iagttagende paa hende. Hun næsten segner ned paa en Stol under hans ransagende Blik. Han sætter Fadet med Kartofflerne over hendes Skød og siger, at de skulde gerne skrælles. Hun farer rasende op og kaster Fadet med Kartofflerne hen ad Gulvet. Han ser alverligt paa hende og siger op idet han gaar imod Døren.

Ja, saa skal vi to altsaa ikke have Middag i Dag, hvorefter han gaar.

181 Nærbillede af hende.Paakl.Pers. Rekv.

Hun ser efter ham. Trodsen i hende brydes i dette Øjeblik. Taarerne strømmer ned ad hendes Kinder. Hun bøjer sig langsomt ned og giver sig til at samle Kartofflerne op.

182 Mellem Træerne.Paakl.Pers. Rekv.

Nærbillede af Agenten, hvis Ansigt udtrykker den dybeste Smerte. Man skal her se, at det gør ham mindst lige saa ondt som hende at føre Kuren til Ende. Han siger stille for sig selv: Aa, var det dog blot tilstrækkeligt nu.

183 I Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Nærbillede af hende. Hun skræller Kartoffler.

5' Akt.184 Gaardspladsen. ved Jagthyttten.Paakl.Pers. Rekv.Otte Dage senere var Komtessen allerede blevet helt flink.

Evelyn ifærd med at hængte nogle meget beskudne Klude, som hun har vasket, op paa en Tøjsnol. Hun gaar ind i Brændeskuret og henter hans Skind, som hun breder ud i Solen og ryster. Der er kommet en vis stille Glæde over hende. Hendes Bevægelser er religiøse, og hendes Væsen er helt forandret. Han kommer tilsyne om et Hjørne uden at hun opdager det, Han bliver staaende og betragter hende.

185 Nærbillede af ham.Paakl.Pers. Rekv.

Man ser hans Glæde over den Forandring, hun er undergaaet, men pludselig bliver han urolig ved Tanken. "Holder hun af mig". Saa gaar han frem med et energisk alvorligt Udtryk.

186 Nærbillede af de to.Paakl.Pers. Rekv.

Han er alvorlig og bestemt i sit Væsen siger:

Ja i Dag sælges det hele deroppe.

Hun stirrer paa ham, nikker tavst ud for sig. Han iagttager hende skarpt og siger:

Og I Morgen skal vi se at komme bort.

Det giver et Sæt i hende. Hun ser næsten angst paa ham. Han vender sig fra hende for at skjule sin Bevægelse. Det dirrer i hans Mund. Han gaar. Hun ser efter ham. I hendes Arme spores en Bevægelse som om hun vilde strække dem ud, men de synker slæbt ned.

187 Slotspladsen.Paakl.Pers. Rekv.

I samme Øjeblik ankom Finansmanden William Darnleys nye Agent
Mil Godset.

Gaardspladsen er fyldt med Karosser tilhørende Omegnens Adel og andre købelystne. Agentens Bil, som vi kender fra tidligere Billeder, ført af den samme Chauffør kører op. Den nye Agent stiger ud. Han er en ældre Mand, elegant med et haardt Ansigt. Han præsenteres for Herredsfogeden som øjensynlig har ventet hans Ankomst og man gaar med Slottet.

188 Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Han gaar frem og tilbage i dybe Tanker. Hun følger ham med Øjnene og siger saa:

Aa blot jeg kunde faa Moders Billede, saa maa de tage alt det
andet.

Han ser paa hende og tager nogle Penge op af Lommen, som han tæller, hvorefter han tvivlende siger til hende, at han skal forsøge at købe det. Han trykker sin Hat ned i Panden og gaar med Døren, der vender han sig, stryger Haaret ned i Panden og siger med et alvorligt Smil. Blot de nu ikke kender
mig deroppe.

Hun gribes af pludse ig Angst ved Tanken om at hans Sikkerhed sættes paa Spil, og gaar hen imod ham og siger:

Nøj udsætter De Dem for noget, saa bliv. Han slaaar det hen, og fastholder at ville gaa. Hun erklærer da, at hun vil med. han betragter hende med stille Glæde og Beundring, mens hun ivrigt trækker et Shawl over Hovedet.

189 Sal paa Slottet.Paakl.Pers. Rekv.

Auktionen tager sin Begyndelse. Den nye Finansagent anbringer sig tæt ved det Bord, hvorfra Herredsfogeden leder Forretningen.

190 Skov.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten og Evelyn sniger sig igennem angste for at blive set.

191 Nærbillede af Auktionsbordet.Paakl.Pers. Rekv.

Der bydes op paa et Ahnebillede som ses. Evelyns Onkel og den nye Agent konkurrerer. Agenten sejrer.

192 Ved Slottets Bagtrappe.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten og Evelyn sniger sig ind usete.

193 Ved den lille Dør i Balkonsalen.Paakl.Pers. Rekv.

En Mængde Møbler er stillet sammen i Nærheden. Alle med paaklistrede Numre. De afgiver god Dækning. En Mængde Mennesker, hvis Ansigter ikke før er set paa Filmen, Bønder og Handelsfolk staar stuvede sammen. Alle seende ud af Billedet i en bestemt Retning mod Auktionarius. En af Auktionsebedsmændene anbringer stadig nye Møbler i dette Parti af Salen. Døren gaar op. De kommer begge ind og anbringer sig saa skjult som muligt. Hun er meget nervøs.

194 Auktionsbordet.Paakl.Pers. Rekv.

En halv Time senere blev Miniaturen budt op.

En Embedsmand holder Billedet frem. Den nye Finansagent byder.

Andre byder til.

195 Nærbillede af Agenten og Evelyn.Paakl.Pers. Rekv.

Han byder undersøger hovedrystende sine Penge. Hun stirrer angst paabham. Begges Affect er i Stigning. Han gør et nyt Bud.

196 Nærbillede af den nye Finansagent.Paakl.Pers. Rekv.

Han er indforstaaet med Herredsfogeden, som kun afventer hans Nik efter hvert Bud fra fremmed Side. Hans Ro og Urokkelighed danner en skærende Kontrast til de to nervøse Stakler nede i Hjørnet af Salen.

197 Nærbillede af de to.Paakl.Pers. Rekv.

Han gaar op til den højeste Pris og byder. Han er selv nu meget nervøs. Begge lytter spændte. Der er en Smule Bevægelse i Folk der staar omkring dem. Man smiler og hvisker indbyrdes.

198 Nærbillede af den nye Finansagent.Paakl.Pers. Rekv.

som spejder ned mod det Hjørne af Salen, hvorfra Budene kom. Han smiler pludselig overrasket.

199 Nærbillede af Agenten og Evelyn.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten, der øjensynlig har fanget den ny Finansagents Øjne ryster ivrigt paa Hovedet med et næsten smertefortrunket Udtryk, og staar da bagved Evelyn, som intet ser.

200 Den nye Finansagent gør med et Nik det sidste Bud. Hammer-
slaget falder. Miniaturen bæres bort.

Paakl.Pers. Rekv.201 Nærbillede af de to.Paakl.Pers. Rekv.

Hun søger at skjule sig Graad. Skuldrene bevæger sig krampagtigt. Agenten betragter hende i dyb og ærlig Fortvivlelse. I dette Øjeblik er han i en saadan Stemning af Oprevhed, at man forstaar, han kan gøre det, han nu gør. Auktionstjeneren kommer og anbringer Miniaturen paa et af Møblerne, et Auktionsnummer er klistret tværs over Glasset, idet det bæres forbi hende strækker hun Armene ud, uden at vide hvad hun gør, ganske uvilkaarligt. Tjeneren sætter Billedet. Gaar efter at have kastet et kritisk Blik paa de to. Agenten og Evelyn veksler et Blik. Agenten ser sig om gaar over til Møblerne og stikker Billedet under Frakken. Han aabner Døren og trækker hende med sig.

202 Trappe.Paakl.Pers. Rekv.

De flygter nedover.

203 Salen ved Møblerne.Paakl.Pers. Rekv.

Auktionstjeneren opdager at Billedet er borte. Kaster et hurtigt Blik mod de nærmeststaaende og konstaterer at de to er borte. Kaldet paa nogle andre og løber ud af Døren.

204 Slotsparken.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn og Agenten kommer hurtigt ud af den lille Dør. Styrter vider

205 Andet Parti af Slotsparken.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn og Agenten kommer løbende med Apparatet. Forfølgernes indhenter dem. Det kommer til en kort Kamp under hvilken Billedet rives fra ham. Idet de vil føre ham med sig tilbage, kaster hun sig ind til ham. Deres Øjne mødes i et langt Blik inden hun slænges bort. Et Sekund staar Agenten raadvild, han vil sige noget, men hindres af Folkene, som brutalt slæber ham med sig.

206 Nærbillede af Evelyn.Paakl.Pers. Rekv.

Hun ser i vild Fortvivlelse efter ham. Vakler bort.

207 Lille Salon paa Slottet.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten føres ind. Han forlanger paa en meget bydende Maade, at tale med den nye Finansagent. Betjentene lystre uvilkaarligt. En gaar for at hente ham.

208 Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn kommer. Hendes Sindsstilstand har berøvet hende Kræfterne, saa at hun næsten slæber sig ind ad Hyttens Dør.

209 Salonen.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten sidder paa en Stol sammensunken bevogtet af to Auktionsbetjente. Den ny Finansagent kommer ind. Betjenten der ledsager ham siger idet han peger paa Agenten:

Der sidder Tyven.

Det giver et Sæt i den ny Finansagent, idet han ser ham. Han giver Betjentene Ordre til at gaa, og de gaar noget desorienterede.

210 Jagthytten.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn ligger paa Knæ ved Lejet i Graad. Hun strækker de foldede Hænder opad og siger: Jeg elsker dig- Jeg elsker dig.

Hun rejser sig besværligt og gaar mod Døren. I hendes Ansigt luer en vild fortvivlet Beslutsomhed.

211 Salonen.Paakl.Pers. Rekv.

Agentennrejser sig. Den anden har i Taushed betragtet ham uden at gøre noget Forsøg paa at bryde hans Stemning. Agenten siger med et træt Smil:

Jeg paategn mig i et Lune selv at ordne Forretningen her, kære Frank.....

Den anden nikker med et lille Smil. Det smitter Agenten, hvis Smil bliver lyst og ungdommeligt. Han siger:

saa blev det til en Slags Sammenflirt.....

Den anden ser interesseret paa ham, der nu alvorligt siger:

... og nu elsker jeg Gud hjælpe mig den lille dejlige Kvinde.....

der er Længsel i hans Ansigt. Den anden nikker svagt smilende og nikkende som sagde han til sig selv. ak ja, Du gamle Romantiker, det ligner dig. Billedet brydes.

212 I Skoven

Paakl.

Pers. Rekv.

Evelyn gaar hen ad en Skovvej. Hun møder Mennesker, der ser forbavsede efter hende, idet hun nu ikke har skjult sit Ansigt mere, men uden nogen Tanke paa sig selv gaar den tunge Vandring udelukkende for hans Skyld.

213 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frank retter et Spørgsmaal til Agenten, som denne besvarer med et Nik og en træt Gestus. Frank gaar. Agenten tager Miniaturen op til sig, betragter den i

214 Nærbillede, han smiler.

Han sætter Billedet fra sig. Der kommer Uro i hans Ansigt, han tanker paa, om Kontessen nu vil holde til den sidste Prøve.

215 Indgangsdør ved Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Evelyn kommer, gaar ind. Man ser paa den Maade hun gaar ind paa, at al hendes Frygt er veget.

216 En lille Vestibule.Paakl.Pers. Rekv.

Hun kommer ind. Der findes ikke et Menneske. Hun gaar igennem .

217 En Korridor.Paakl.Pers. Rekv.

Hun møder den gamle Hushovmester, som er ~~XX~~ civil. Han ser skræmt paa hende som paa et Genfærd, hun siger:

Jeg maa tale med den nye Ejer

Hushovmesteren tør overhovedet ikke rette noget Spørgsmaal til hende. men nikker og gaar efter at have vist hende ind ad en Dør.

218 Salon.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn kommer ind. Ser sig fortvivlet om. Bliver staaende. Minder om det sidste Optrin vælder ind paa hende. Billedet toner bort.

219 Toner frem. Hun staar overfor den mystiske Domino. Bill.

toner bort. (Vissionen er ganske kort)

220 Auktionsbordet.Paakl.Pers. Rekv.

Der bydes stædigt. Frank kæmper koldblodigt og køber ind, Oph id selsen er ret stor hos de andre. Hushovmesteren kommer, hvisker et Par Ord til Frank, som interesseret nikker. Giver Auktionsarius en Bescud. Hushovmesteren overtager Franks Rolle og byder forvirret op. Frank kaster smilende et Blik paa ham idet han gaar.

221 Salonen.Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten sætter sin Hat paa, gaar mod Døren, da Frank kommer. Han standser ham, siger at Evelyn er paa Slottet. Et lykkeligt Smil bryder sig frem paa Agentens Ansigt. Han tænker sig om et Sekund, siger saa en kort bestemt Besked. Frank ser alvorligt undersøgende paa ham. siger:

Er det klogt at gaa saa vidt. Agenten nikker sammenbidt.

Begge ud.

222 Lille Salon.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn hører Skridt. Tørrer sine Øjne, ser mod Døren. Den gaar op. Frank ind med stenhaardt Ansigt. Hilser stift.

223 Korridor.Paakl.Pers. Rekv.

Nærb. af Agenten lyttende ved Døren. Han er i den største Bevægelse.

224 Salonen.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn ser angst og bønligt paa Frank som ryster paa Hovedet og siger: Jeg vil hellere forære Dem Godset end give Afkald paa at straffe en Agent, som har svigtet.

225 Nærb. ved Døren.Paakl.Pers. Rekv.

Agenten stirrer i anstrengt Lytten. Man forstaar, hvad der staar paa Spil for ham.

226 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frank siger, idet han tager et Ark Papir op og skriver paa det:
For at De kan indse, at det ikke er tomme Urd, skriver jeg her
et Gavebrev, og giver Dem Valget mellem Godset og ham ,
Hun stirrer paa ham. Et Øjeblik ser hun ud før sig. Tanken
om atter at blive sig overvælter hende. Hun gaar hen til
Bordet, modtager Gavebrevet ser som fortryllet paa det. Frank
er traadt et Skridt tilbage, han er i stærk Spænding. Iagttager
hvert Minespil i hendes Ansigt.

227 Nærb. ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Agenten presser sin knyttede Haand mod Hjertet. Han holder
sig krampagtigt fast ved Dørharmen med den anden Haand. Han
aander tungt med aaben Mund.

228 Nærbillede af hende.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hendes Ansigt lysner. Hun smiler lykkeligt. Spillet trækkes,
idet Publikum skal have Lov at fæstne sig i den Tro, at hendes
Smil betyder at hun vil vælge Godset. Hun drejer Gavebrevet
i Hænderne og river det langsomt midt over. Hun aabner Hænderne
med en Bevægelse, som om Papirsstumperne var pestbefængte.
Frank aander lettet. Hun ser dvælende paa ham.

229 Nærb. af Agenten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han næsten raver over til Korridorens Væg. Han tager sig til
Øjnene og støtter sig mod Væggen. Frank kommer ind.

Lukker Døren efter sig. Gaar over til Agenten, som taust trykker hans Haand. Han retter sig op. Gaar mod Døren. Frank efter.
230 Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer ind. Agenten og Evelyn ser hinanden. Saa kaster hun sig ind til ham. Deres Læber mødes for første Gang. Frank ser bevæget til. Saa kommer den kolde Finansmand op i ham og han ryster bevæget paa Hovedet. Agenten, der lykkeligt smilende har set i Evelyns Øjne, kaster et Blik paa Frank og siger:
Skrup af med dig. Frank gaar. Hun ser forundret

paa Agenten. Han venter til den anden er gaaet, trækker hende saa ned paa sit Skød, idet han sætter sig paa en Stol, og siger:

Tilgiv mig kære Evelyn...Jeg er William Darnley... og.....

Bill. det toner bort.

231 Kroværelset. toner frem

Paakl.

Pers. Rekv.

Jeg fik Lyst til at deltage i det Karneval, paa egen Invitation, for at sondere.

Han staar i Domino. Ifører sig Halvmaske foran Spejlet. Bill. toner bort.

232 Toner frem. Nærb fra Karneval. (Bill. Nr.) Toner bort.

233 Salonen. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser paa hende, kærligt og siger:

Og saa syntes jeg, det var Synd, men.....

234 Toner frem. Salonen. (Bill. Nr.)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun viser ham bort,..... Toner bort.

235 Salonen. Toner frem

Paakl.

Pers. Rekv.

De to. Han med halvkømt Skolelærermine:

Da blev jeg gal paa dig..... Bill. toner bort.

236 Toner frem. Salen under Dørsprængning.

Paakl.

Pers. Rekv.

Da hun ikke vil forlade ham. (Bill. Nr.) Toner bort,

237 Toner frem. Fra det Øjeblik elskede jeg dig.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser hende ærligt i Øjnene. Kysser hendes Haand. Hun rejser sig. Næsten bedøvet af alt det nye. Han rejser sig. Samler Tumperne af Gavebrevet op og giver hende dem. Seende langt ud for sig, knuger hun det sammen mod sit Bryst. betaget af Lykke.

238 Og 14 Dage efter bombarderede Arbejderne atter Slottet...

Paakl.

Pers. Rekv.

Aften. Billedet toner frem. Vinduerne er oplyste. Balkon ses nede fra. Arbejderne forsamlede i Mængde paa Slotspladsen. Paa Balkonen Agenten, som værges sig imod Regn af Blomster.

239 Ved Slotsindgangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mængden presser paa. Et forbundet Barn løftes op, bæres med Døren, som aabnes. Barnet ind.

240 Vestibule.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn modtager Barnet, det er det, som blev saaret under det løbske Ridd. Hun kysser det, modtager dets store Blomsterbuket. Gaar med det.

241 Sal til Balkon.Paakl.Pers. Rekv.

Evelyn kommer gaaende med Barnet. Blomster fyger ind imod hende. Hun vægger sig smilende med samme Bevægelser hvormed hun vægede sig med Stenene, der fløj hende i Møde. Hun drager Barnet med sig, ud paa Balkonen.

242 Balkonen.Paakl.Pers. Rekv.

Nærbillede af de tre. Barnet løftes op paa Balkonen. Toner bort.

243 Salen med det amerikanske Skrivebord.Paakl.Pers. Rekv.

Hun kommer. Hun drysser Blomster ud over Skrivebordet. Miniaturen steaar paa en fremtrædende Plads. Han drager hende ind til sig.

E N D E.